

Schiller Instituttets Ugeavis 13 / 2014

Download (PDF, Unknown)

EIR stiller udenrigsminister Lidegaard spørgsmål om neo- nazister i Ukraines regering og LaRouches advarsel om atomkrig

København, 24. marts 2014 – (EIRNS) – I dag stillede EIR's Københavnskorrespondent Michelle Rasmussen den nye danske udenrigsminister Martin Lidegaard tre skarpe spørgsmål om neo-nazisternes rolle i Ukraine (i lyset af den danske debat om spørgsmålet) og truslen om atomkrig, på hans første pressekonference for internationale journalister på Udenrigsministeriets Internationale Pressecenter. Lidegaard svarede ved at nedspille neo-nazisternes rolle og benægte faren for atomkrig. Hans svar mht. neo-nazisternes rolle blev udfordret af EIR, der opremsede alle deres poster i regeringen. Hans svar viste, at den danske regering er under pres pga. debatten her.

Som svar på, hvordan man skulle forhindre neo-nazistiske provokationer i Østukraine i at føre til militærkonfrontation sagde Lidegaard, at han og Sveriges udenrigsminister havde lagt pres på den ukrainske regering om at forhindre krænkelser af den russiske minoritets menneskerettigheder, og han opfordrede til sammen med Rusland at sende hundreder af uafhængige observatører for at dokumentere evt. krænkelser, og bekræfte eller afvise rygter.

Her følger detaljerne:

EIR's lydfil af hele pressekonference (redigeret lidt): mp3

EIR's spørgsmål kommer på 4.34 og 24.30

Efter nogle korte, indledende bemærkninger om Ukraine samt et andet emne, pegede Lidegaard på *EIR* for det første spørgsmål:

EIR: (efter identifikation) »To spørgsmål om Ukraine. Den danske forsker Peter Munk Jensen fra Dansk Institut for Internationale Studier[1] har offentligt udtalt sig i den danske presse og stillet spørgsmålet, hvorfor de vestlige regeringer ignorerer den kendsgerning, at halvdelen af den nye ukrainske regering består af højreorienterede ekstremister med en neo-nazistisk ideologi, inkl. Svoboda, Sektor Højre, med Jarosj og Parubij, og den Ukrainske Nationalsamling (politisk parti, -red.), og deres medlemmer var i spidsen af magtovertagelsen.

Hvorfor distancerer den danske regering sig ikke fra disse neo-nazister, 70 år efter vi sagde 'Aldrig mere'?

Og, et relateret spørgsmål, hvad er dit svar på min redaktør, Lyndon LaRouches advarsel om, at den britiske regerings og

Obamaregeringens fortsatte, eskalerende konfrontationspolitik over for Rusland og Kina kunne føre direkte til atomkrig?«

Lidegaard: »Jeg tror ikke, jeg kan genkende nogle af de to vurderinger. Hvad angår Svobodas deltagelse i den ukrainske regering, så er der, så vidt jeg husker, fire ud af tyve, der kommer fra Svoboda, og dernæst er der to viceforsvarsministre, som ikke er regeringsmedlemmer, som kommer fra Nationalpartiet. Svoboda, de er valgt; jeg kan ikke lide neo-nazister, eller nationalistiske, mere end nogen andre, men jeg tror, at retorikken omkring dette undertiden er lidt overdrevet. Lad os ikke glemme, at det er en jøde, der nu er premierminister i Ukraine. At kalde ham for en neo-nazist er lidt for meget, vil jeg påstå. Størstedelen af regeringen kommer ikke fra nationalistiske partier.

Vi har bedt dem om at danne en koalition som en overgangsregering, der skulle være så bred som muligt, og føre den politiske kamp ind i parlamentet, i en dialog, i stedet for på gaden. Så man må også tage disse mennesker, der er valgt, alvorligt, og den aktuelle overgangsregering støttes af 82 % af parlamentet. Og vi behøver valg til præsidentembedet så snart som muligt, og derefter må vi have valg til parlamentet, selvfølgelig, for at få en regering, der er valgt på en mere normal måde.

Men som jeg ser situationen i Ukraine, jeg besøgte Kiev få blot to uger siden, i en situation som denne er der brug for autoritet, der er brug for, at politiet, staten, guvernørerne fungerer, for man er meget tæt på kaos, hvis man ikke har det, hvis man ikke har en regering. Og, så vidt jeg kan tænke, så er ingen regering perfekt. Heller ikke den ukrainske, men det er mit indtryk, at de arbejder meget seriøst med reformer, både om korrupsion, domstolene de demokratiske reformer og de økonomiske reformer, inden for rammerne af IMF. Og, som en del af dette, en uafhængig vurdering af, hvad der faktisk skete på

Maidan, sammen med Europarådet.

Så jeg mener faktisk, at hvis man ser på regeringens handlinger, så tror jeg de er på rette vej, men i en meget, meget vanskelig situation.«

»Jeg ser ikke ... Jeg ser mange trusler i den aktuelle situation, men jeg mener ikke, det er rimeligt at sige, at vi er tæt på en atomkrig. Det tror jeg ikke. Jeg hører ikke nogen af parterne i konflikten, som på nogen måde kommer med udsagn, som giver dette signal.«

Efter adskillige andre spørgsmål om Ukraine stillede **EIR** et opfølgende spørgsmål, idet hun identificerede, en efter en, alle de poster, som Svoboda, Sektor Højre og den Ukrainske Nationalsamling [politisk parti, -red.] besatte.

Listen er:

Svoboda:

Oleksandr Sych, stedf. premierminister for økonomi.

Ihor Tenyukh, forsvarsminister. Deltager i Svobodas møder, men det vides ikke, om han er medlem.

Serhiy Kvit, undervisningsminister.

Andriy Makhnyk økologi- og naturressourceminister.

Ihor Shvaiko, landbrugs- og fødevareminister.

Oleh Makhnitsky, statsanklager.

Sektor Højre:

Andriy Parubiy, medstifter af Svoboda. Formand for sikkerhedskomiteen og den nationale forsvarskomite. Han har opsyn med forsvarsministeriet og de væbnede styrker.

Dmytro Yarosh, stedf. for Parubiy, leder af Sektor Højres parlamentsgruppe.

Ukrainian National Assembly – Ukrainian National Self Defense (UNA-UNSO):

Beskrevet som nationalistisk, ekstremt højreparti, antisemitisk.

Tetyana Chernovol, journalist, leder af anti-korrupsionskontoret med titel af minister.

Dmytro Bulatov, torteret aktivist, minister for ungdom og sport.

Lidegaard: »Da man foretog denne vurdering, bad jeg om en bekræftet liste om dette fra vores ambassade i Kiev. Jeg kan ikke fortælle dig alle navnene udenad, men du kan få listen, og konklusion ud fra den er, at de sidste navne, du nævnte, [fra partiet Ukrainisk Nationalsamling], ikke er medlemmer af regeringen, men er viceministre, og at, ud af 20 højtplacerede regeringsmedlemmer, er der måske 4 eller 5, jeg tror, det var 4, fra Svoboda, men jeg kan ikke gå ind i en detaljeret diskussion ... «

EIR: »Men mit spørgsmål var, at Nationalgarden nu er i færd med at inkorporere 20.000 af kæmperne fra Maidan og deres associerede, og folkene fra Sektor Højre er allerede blevet

sendt til det østlige Ukraine. Mit spørgsmål lyder, hvordan kan du og den danske regering hjælpe med at forhindre, at disse elementer vil engagere sig i provokationer i det østlige Ukraine, som kunne eskalere til en militær konfrontation?

Lidegaard: »Det er et meget relevant spørgsmål, og de to bedste ting, vi kan gøre, og som vi har gjort, er selvfølgelig at lægge udtrykkeligt pres på den ukrainske regering om, at de må opføre sig, selvfølgelig, i overensstemmelse med de samme demokratiske love og menneskerettighedslove, som vi kræver af Rusland. Og da jeg, sammen med Carl Bildt (den svenske udenrigsminister), mødtes med den ukrainske regering, understregede vi naturligvis dette. At vi forventer, at den ukrainske regering er en del af løsningen, ikke en del af problemet. Hvilket selvfølgelig betyder, at vi ikke ville acceptere nogen form for fremprovokeret vold mod russiske minoriteter, osv.«

Det andet, som han opfordrede til, var at sende hundreder af uafhængige observatører, sammen med Rusland, ind i det sydlige og østlige Ukraine for at dokumentere evt. vold ... ikke at lade det gå ubemærket hen, og afvise »ren fantasi« eller bekræfte »tragiske kendsgerninger.«

Det er sandsynligvis det bedste, vi kan gøre for at undgå vold i det hele taget, og for at standse rygterne. [mr]

[1] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1548>

Her følger den originale engelske rapport.

EIR questions Danish Foreign Minister about neo-Nazis in Ukraine's government and LaRouche's nuclear war warning

COPENHAGEN, March 24, 2014 (EIRNS) – Today, EIR's Copenhagen correspondent Michelle Rasmussen asked the new Danish Foreign Minister Martin Lidegaard (Social Liberal Party) three sharp questions about the role of the neo-Nazi's in Ukraine (in light of the public Danish debate about this issue), and the threat of nuclear war, at his first press conference for international journalists, held at the International Press Center, run by the Foreign Ministry. Lidegaard's response was to downplay the role of the neo-Nazis, and to deny the danger of nuclear war. His answer regarding the neo-Nazis was challenged by EIR by listing all the government positions. His response showed that the Danish government is under pressure because of the debate here. In answer to how to prevent the danger that neo-Nazi provocations in east Ukraine could lead to military confrontation, Lidegaard said that he and the Swedish foreign minister had put pressure on the Ukrainian government to prevent human rights violations against the Russian minority, and called for sending hundreds of independent observers, together with Russia, to document any violations, and to confirm or dispel rumors. Details follow:

After brief opening remarks about Ukraine, and another subject, Lidegaard pointed to EIR for the first question:

EIR: (after identification) "Two questions about Ukraine. The Danish researcher Peter Munk Jensen, from the Danish Institute for International Studies, has been speaking out in the Danish press, asking why the western governments are ignoring the

fact that half of the new Ukrainian government consists of right wing extremists, with neo-Nazi ideology, including Svoboda, the Right Sector, with Yarosh and Parubiyi, and the Ukrainian National Assembly, and their members were at the forefront of the seizure of power.

“Why is the Danish government not distancing itself from these neo-Nazis, 70 years after we said, “Never Again.”?

“And, the related question is, what is your response to my editor Lyndon LaRouche’s warning that the continued escalating confrontation policy by the British, and the Obama administration, against Russia and China, could lead directly to nuclear war?”

Lidegaard: “I don’t think I recognize either of the two assessments. When it comes to Svoboda’s membership of the Ukrainian government, as far as I remember, it is four out of twenty, which are from Svoboda, and then you have two vice ministers, who are not members of the cabinet, who come from the National Party. Svoboda, they are elected, I don’t like neo-Nazi, or nationalist more than any others, but I think that sometimes, the rhetoric about this is a little out of hand.

“Let’s not forget that it is a Jew who is Prime Minister now in Ukraine. To call him a neo-Nazi, is a little too much, I would argue. Most of the government is from no nationalistic parties.

“We asked them to form a coalition as a transitional government, to be as broad as possible, to get the political fight into the parliament, in a dialogue, instead of on the streets. So you also need to take these people, who are elected, seriously, and the present transitional government is now supported by 82% of the parliament. And we need presidential elections as soon as possible, and after that, we need parliamentary elections, of course, to have a government which is elected in a more normal way.

“But, as I see the situation in Ukraine, I visited Kiev only

two or three weeks ago, in a situation like this, you need authority, you need the police, the state, the governors to work, because you are very close to chaos, if you don't have that, if you don't have a government. And, as far as I think, no governments are perfect. Neither is the Ukrainian, but the impression I have is that they work very seriously with reforms, both on corruption, on the courts, on the democratic reforms, and on the economic reforms, in an IMF-framework. Also, as a part of that, an independent assessment about what was actually going on at the Maidan, together with the Council of Europe.

"So I think, actually, if you look at the actions of the government, I think they are in the right way, but in a very, very difficult situation.

"I don't see – I see many threats in the present situation, but I don't think it's fair to say that we are close to nuclear war. I don't think so. I hear no parties in the conflict arguing any way that could give that signal."

After several other questions about Ukraine, EIR, asked a follow-up question, identifying, one by one, all of the positions which Svoboda, the Right Sector, and the Ukrainian National Assembly had received.

Lidegaard: "When this assessment was made, I asked for a confirmed list about this from our embassy in Kiev. I'm not able to tell you all the names by heart, but we can share it with you, and the conclusion from that list was that the last names that you mentioned there [from the Ukrainian National Assembly], are not members of the cabinet, but are vice ministers, and that out of the 20 senior members of cabinet, it might be 4 or 5, I think it was 4, was Svoboda, but I will not be able to have a detailed discussion..."

EIR: "But my question was, and the National Guard is now incorporating 20,000 of the fighters from the Maidan, and their associates, and the Right Sector people have already

been deployed into eastern Ukraine. My question is, now can you and the Danish government help prevent that these elements will be involved in provocations in eastern Ukraine, which can escalate to a military confrontation?

Lidegaard: "That's a very relevant question, and the two best things we can do, which we have done, is, of course, to put explicit pressure on the Ukrainian government, that they have to perform, of course, according to the same democratic and human rights rules, which we are demanding from Russia. And, when I met, together with Carl Bildt (the Swedish foreign minister) the Ukrainian government, of course, we emphasized this. That we expect the Ukrainian government to be part of the solution, and not part of the problem. Which means, of course, that we wouldn't accept any kind of provoked violence against Russian minorities, and so forth."

The second thing that he called for is sending in hundreds of independent observers, together with Russia, in southern and eastern Ukraine, to document any violations – to not leave them unknown, and to dispel "pure fantasy" or confirm "tragic reality."

That's probably the best we can do to avoid the violence in itself, and stop the rumors. [mr]

Schiller Instituttets Ugeavis 13 – 2014

I dette nummer:

Schiller Instituttets formand, Tom Gillesberg:

»Vi har brug for samarbejde i stedet for krig«

»Man har brug for en stabil verden med langsigtede samarbejdsaftaler. Rusland og Kina vil umådelig gerne samarbejde med USA og Europa. Man har ikke lyst til krig. Hvis vi kan smide marionetterne på porten og få nogle politiske ledere, der faktisk repræsenterer befolkningen og nationernes egentlige interesser og ønsker samarbejde i stedet for konfrontation og krig, så er der en vej ud af det her.«

Lyt til Gillesbergs strategiske analyse 24. marts:

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1594>

Helga Zepp-LaRouche:

Verden på randen af 3. Verdenskrig: Hvorfor modernisere USA's atomvåben?

22. marts 2014 – Der er ikke en eneste grund til, at Tyskland skulle gå med til selv de mindste sanktioner mod Rusland, for de er lige så meget rettet imod vore fundamentale interesser, hvor de er en del af en yderst farlig, eskalerende spiral, for enden af hvilken udslettelsen af den menneskelige civilisation gennem en global, termonuklear krig findes. Hvis denne katastrofe skal afvendes, må vi i stedet for omgående sætte en international fredsorden på dagsordenen, i hvilken alle nationer på denne planet arbejder sammen om menneskehedens fælles mål.

Hvad får EU's stats- og regeringsledere til i al hast at underskrive en delvis EU-associeringsaftale med »Jats«, af Victoria Nulands nåde overgangs-ministerpræsident i Ukraine, i hvis regering der sidder 3 nazistiske ministre, hvis chef for sikkerheds- og forsvarsrådet er medstifter af det National-Sociale Parti, Andrij Parubij, og hvis justitsminister, general Oleg Machnitzki, er et førende medlem af det ultra-

nationalistiske Svoboda-parti? Hvorfor indgår EU en pagt med en regering, der kom til magten gennem et statskup, som fascistiske stormtropper var ansvarlige for, og samtidig lancerer sanktioner imod Rusland, som, iflg. velrenommerede internationale og frem for alt amerikanske eksperter i forfatningsret, som f.eks. John V. Whitbek og professor Stephen Cohen, har holdt sig strengt til folkeretten? **Læs s. 2**

Lyndon LaRouche:

Det er ikke et spørgsmål om intern krig i Europa;

det er et spørgsmål om en termonuklear Tredje Verdenskrig

18. marts 2014 – I sin analyse af den internationale strategiske situation efter præsident Vladimir Putins tale i dag til det russiske parlament, understregede Lyndon LaRouche, at det ikke er et spørgsmål om en krig omkring Ukraine eller internt i Europa. Det, der er ved at udspille sig, er Det britiske Imperiums fremstød for en termonuklear, Tredje Verdenskrig. LaRouche understregede, at vi må mobilisere det amerikanske folk og Kongressen til at erkende den virkelige fare, ikke det tåbelige sludder, som pumpes ud i medierne, og mobilisere med henblik på at stille præsident Obama for en rigsret, før han udløser denne termonukleare krig efter instruktion fra Det britiske Imperium. **Læs s. 3**

EU fuldfører »Enhedsmekanisme for Afvikling«

for selvmords-bailout og -bail-in af bankerotte banksystem

21. marts 2014 – I går nåede EU frem til en »endelig løsning« på eurobanksystemets bankerot efter et møde, der varede hele natten. Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble blev involveret i forhandlingerne omkring kl. 05.30 for at underskrive aftalen. Enhedsmekanismen for Afvikling (Single

Resolution Mechanism, SRM) skal formelt godkendes af EU-parlamentet og de nationale regeringer, hvilket efter planen skal ske efter EU-parlamentssamlingen i Strassbourg midt i april, den sidste samling før EU-valgene i maj måned. **Læs s. 4**

EIR stiller udenrigsminister Lidegaard spørgsmål om neo-nazister

i Ukraines regering og LaRouches advarsel om atomkrig

København, 24. marts 2014 – (EIRNS) – I dag stillede EIR den nye danske udenrigsminister Martin Lidegaard tre skarpe spørgsmål om neo-nazisternes rolle i Ukraine (i lyset af den danske debat om spørgsmålet) og truslen om atomkrig, på hans første pressekonference for internationale journalister på Udenrigsministeriets Internationale Pressecenter. **Læs s. 4**

Forestående Obama-rejse vil handle om at lægge pres på Europa for at konfrontere Rusland, indynder sig hos saudierne

23. marts 2014 – Den britiske syndebuk Barack Obama vil indlede en seks dages rejse til Europa og Saudi Arabien søndag aften, en rundtur, der er udbredte forventninger om vil fokusere på hans forsøg på at oppiske andre nationer imod

Rusland. Obama, som ledsages af udenrigsminister Kerry under hele rejsen, vil starte i Den Haag, hvor han deltager i Atomsikkerhedstopmødet, som er en international forsamling, der drejer sig om atomsikkerhed, og som flere andre statsoverhoveder vil deltage i, inkl. den kinesiske præsident Xi Jinping. Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov vil lede den russiske delegation.

Obama vil mødes med den kinesiske præsident den 24. marts og sammenkalde til et G7-møde – grundlæggende set for at vise despekt over for Rusland.

25.marts vil Obama deltage i topmødet og afholde forskellige andre møder, inkl. et trilateralt møde med Sydkoreas præsident Park og premierminister Abe fra Japan.

26. marts deltager Obama i USA-EU-topmødet i Bruxelles, møder NATO's generalsekretær og taler i det belgiske parlament – alle begivenhederne forventes at dreje sig om »Ukraine-sagen« (dvs. lange ud efter Rusland).

27. marts tager Obama til Rom, hvor han møder Pave Frans, samt både Italiens præsident og premierminister.

28. marts tager Obama til Riyadh, hvor han mødes med saudiske Kong Abdullah. De vil, iflg. en briefing af Ben Rhodes i Det hvide Hus den 21. marts, diskutere en »meget bred dagsorden mht. vor igangværende støtte til sikkerheden i Golfen. Og vores støtte til den syriske opposition, hvor vi har arbejdet meget tæt sammen med saudierne, de igangværende diskussioner om fred i Mellemøsten, så vel som også atomkraftforhandlingerne med Iran ...«

Forestående Obama-rejse vil handle om at lægge pres på Europa for at konfrontere Rusland, indynder sig hos saudierne

23. marts 2014 – Den britiske syndebuk Barack Obama vil indlede en seks dages rejse til Europa og Saudi Arabien søndag aften, en rundtur, der er udbredte forventninger om vil fokusere på hans forsøg på at oppiske andre nationer imod Rusland. Obama, som ledsages af udenrigsminister Kerry under hele rejsen, vil starte i Den Haag, hvor han deltager i Atomsikkerhedstopmødet, som er en international forsamling, der drejer sig om atomsikkerhed, og som flere andre statsoverhoveder vil deltage i, inkl. den kinesiske præsident Xi Jinping. Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov vil lede den russiske delegation.

Obama vil mødes med den kinesiske præsident den 24. marts og sammenkalde til et G7-møde – grundlæggende set for at vise despekt over for Rusland.

25.marts vil Obama deltage i topmødet og afholde forskellige andre møder, inkl. et trilateralt møde med Sydkoreas præsident Park og premierminister Abe fra Japan.

26. marts deltager Obama i USA-EU-topmødet i Bruxelles, møder NATO's generalsekretær og taler i det belgiske parlament – alle begivenhederne forventes at dreje sig om »Ukraine-sagen« (dvs. lange ud efter Rusland).

27. marts tager Obama til Rom, hvor han møder Pave Frans, samt både Italiens præsident og premierminister.

28. marts tager Obama til Riyadh, hvor han mødes med saudiske Kong Abdullah. De vil, iflg. en briefing af Ben Rhodes i Det hvide Hus den 21. marts, diskutere en »meget bred dagsorden mht. vor igangværende støtte til sikkerheden i Golfen. Og vores støtte til den syriske opposition, hvor vi har arbejdet meget tæt sammen med saudierne, de igangværende diskussioner om fred i Mellemøsten, så vel som også atomkraftforhandlingerne med Iran ...«

USA: Kennan så i 1998, NATO ekspansion ville blive en katastrofe

24. marts 2014 – Ud over Lyndon LaRouche, som har fremlagt et perspektiv for at undgå den verdenskrig, som vi står umiddelbart overfor, har mindst én anden strategisk tænk forudset, at en ekspansion af NATO ville blive en katastrofe: George Kennan, arkitekten bag 40 års inddæmning af Sovjetunionen. Pensioneret ambassadør Chas Freeman cirkulerer i øjeblikket en artikel fra 2. maj 1998, skrevet af *New York Times*-klummeskribenten Thomas Friedman, i hvilken han spurgte Kennan om hans reaktion på den daværende Senatsvedtagelse af NATO-ekspansionen til at inkludere Polen, Den tjekkiske Republik og Ungarn.

Se: Lyndon LaRouche's Storm over Asia, (video 160 min., engelsk), 1999-original:

<http://larouchepac.com/node/21709>

Når man læser det ud fra et 16 år senere perspektiv, virker Kennans svar forbløffende forudseende. »Jeg tror, det er begyndelsen til en ny Kold Krig«, sagde den 94-årige Kennan til Friedman. »Jeg tror, russerne gradvist vil reagere i stik modsat retning og påvirke deres politik. Jeg tror, det er en tragisk fejltagelse. Der var slet ingen grund til det her. Der var ingen, der truede nogen andre. Denne udvidelse ville få dette lands Grundlæggende Fædre til at rotere i deres grav. Vi har skrevet under på at ville beskytte en hel stribe af lande, selv om vi hverken har ressourcerne eller intentionen om at gøre det på en seriøs måde.« Kennan tilføjede, efter en diskussion om, hvor dårligt russisk historie er blevet forstået i Vesten, at »Selvfølgelig vil der komme en dårlig reaktion fra Rusland, og så vil [de, der udvider NATO] sige, at det var det, vi altid har sagt, sådan er russerne – men det er simpelthen forkert.«

Som en refleksion på det, Kennan havde fortalt ham, skrev Friedman, at hvad så siden, fremtidige historikere skriver om 1990'ernes udvidelse af NATO, så er der én ting, de »med sikkerhed vil kommentere, og det er den totale fantasiforladthed, som karakteriserede den amerikanske udenrigspolitik i slutningen af 1990'erne. »De reagerede på én af de skelsættende begivenheder i det 20. århundrede – Sovjet-imperiets sammenbrud – ved at udvide NATO's koldkrigsalliance imod Rusland og rykke den tættere på Ruslands grænser. »Vi befinder os i dværgenes tidsalder«, skrev Friedman dengang. Seksten år senere er dværgenes hjerner kun blevet mindre og har bragt os tættere på en termonuklear Tredje Verdenskrig, som vil afslutte civilisationen.

Kennans kommentarer fra 1998 har givet genlyd i nylige bemærkninger fra to tidligere ambassadører til Rusland – amerikaneren Jack Matlock og briteren Tony Brenton. Matlock gav

et langt interview til *Democracy Now*, hvor han fremlagde mønsteret med amerikansk overgreb på Rusland gennem NATO-ekspansionen, som nu er nået helt frem til de russiske grænser i Ukraine og Georgien. Han drog en sammenligning med, hvordan USA »gik amok«, da Rusland etablerede et brohoved på Cuba, tæt på USA's grænser.

Ambassadør Brenton kom med lignende kommentarer i en artikel, der blev publiceret i søndags i *The Independent*, hvor han bemærkede, at »Vore ministre, især premierministeren, burde tage til genmæle ved at holde udkig efter muligheder for at tale med russerne snarere end, som nu, blot at råbe ad dem. Vi burde være mere opmærksomme på Ruslands oprigtige frygt, som er at se Ukraine blive opslugt af Vesten.«

USA: Kennan så i 1998, NATO ekspansion ville blive en katastrofe

24. marts 2014 – Ud over Lyndon LaRouche, som har fremlagt et perspektiv for at undgå den verdenskrig, som vi står umiddelbart overfor, har mindst én anden strategisk tænk forudset, at en ekspansion af NATO ville blive en katastrofe: George Kennan, arkitekten bag 40 års inddæmning af Sovjetunionen. Pensioneret ambassadør Chas Freeman cirkulerer i øjeblikket en artikel fra 2. maj 1998, skrevet af *New York*

Times-klummeskribenten Thomas Friedman, i hvilken han spurgte Kennan om hans reaktion på den daværende Senatsvedtagelse af NATO-ekspansionen til at inkludere Polen, Den tjekkiske Republik og Ungarn.

Se: Lyndon LaRouche's Storm over Asia, (video 160 min., engelsk), 1999-original:

<http://larouchepac.com/node/21709>

Når man læser det ud fra et 16 år senere perspektiv, virker Kennans svar forbløffende forudseende. »Jeg tror, det er begyndelsen til en ny Kold Krig«, sagde den 94-årige Kennan til Friedman. »Jeg tror, russerne gradvist vil reagere i stik modsat retning og påvirke deres politik. Jeg tror, det er en tragisk fejltagelse. Der var slet ingen grund til det her. Der var ingen, der truede nogen andre. Denne udvidelse ville få dette lands Grundlæggende Fædre til at rotere i deres grav. Vi har skrevet under på at ville beskytte en hel stribe af lande, selv om vi hverken har ressourcerne eller intentionen om at gøre det på en seriøs måde.« Kennan tilføjede, efter en diskussion om, hvor dårligt russisk historie er blevet forstået i Vesten, at »Selvfølgelig vil der komme en dårlig reaktion fra Rusland, og så vil [de, der udvider NATO] sige, at det var det, vi altid har sagt, sådan er russerne – men det er simpelthen forkert.«

Som en refleksion på det, Kennan havde fortalt ham, skrev Friedman, at hvad så siden, fremtidige historikere skriver om 1990'ernes udvidelse af NATO, så er der én ting, de »med sikkerhed vil kommentere, og det er den totale fantasiforladthed, som karakteriserede den amerikanske udenrigspolitik i slutningen af 1990'erne. »De reagerede på én af de skelsættende begivenheder i det 20. århundrede – Sovjet-imperiets sammenbrud – ved at udvide NATO's koldkrigsalliance

imod Rusland og rykke den tættere på Ruslands grænser. »Vi befinder os i dværgenes tidsalder«, skrev Friedman dengang. Seksten år senere er dværgenes hjerner kun blevet mindre og har bragt os tættere på en termonuklear Tredje Verdenskrig, som vil afslutte civilisationen.

Kennans kommentarer fra 1998 har givet genlyd i nylige bemærkninger fra to tidligere ambassadører til Rusland – amerikaneren Jack Matlock og briteren Tony Brenton. Matlock gav et langt interview til *Democracy Now*, hvor han fremlagde mønsteret med amerikansk overgreb på Rusland gennem NATO-ekspansionen, som nu er nået helt frem til de russiske grænser i Ukraine og Georgien. Han drog en sammenligning med, hvordan USA »gik amok«, da Rusland etablerede et brohoved på Cuba, tæt på USA's grænser.

Ambassadør Brenton kom med lignende kommentarer i en artikel, der blev publiceret i søndags i *The Independent*, hvor han bemærkede, at »Vore ministre, især premierministeren, burde tage til genmæle ved at holde udkig efter muligheder for at tale med russerne snarere end, som nu, blot at råbe ad dem. Vi burde være mere opmærksomme på Ruslands oprigtige frygt, som er at se Ukraine blive opslugt af Vesten.«

For fem år siden afslører

dokumenter NATO's løgne om Udvidelse mod Øst

23. marts 2014 – I deres krav om skriftlige, legale garantier fra NATO om, at dets BMD-system *ikke* er rettet mod Rusland, har den russiske regering uophørligt taget spørgsmålet om brudte løfter fra amerikanske regeringseksponenter fra 1990 op, om at NATO ikke ville bevæge sig »en tomme« mod Øst. Vestlige ledere har gentagne gange benægtet, at et sådant løfte er afgivet.

Siden 1999, har NATO annekteret 12 lande, som har været medlem af Warszawa-pagten. Tre af disse var medlemmer af selve Sovjetunionen.

Hvad er sandheden? Lad os se beviserne.

Et indlæg på *Spiegel Online* publiceret den 26. november 2009 citerer fra den dengang nyligt ophævede hemmeligstempling af vestlige dokumenter, som viser Vestens løgnagtige påstande. Dokumenterne styrker de russiske statslederes erklæringer om, at Vesten brød sine løfter.

Spiegel Online: »Der kan ikke være nogen diskussion om det, som forsvarsministeren [James Baker III] sagde den 9. februar 1990 i den pragtfulde St. Katarina-hal i Kreml. Med Bakers ord, så 'bliver der ikke en tommes udvidelse mod øst af NATO's jurisdiktion over NATO-styrker', under forudsætning af, at Sovjetunionen går med til et NATO-medlemskab af det genforenede Tyskland. Det ville Moskva tænke over, sagde Gorbatsjov, men tilføjede: 'enhver udvidelse af NATO's zone er uacceptabel.'«

Alligevel, som den daværende russiske præsident Dmitri Medvedev sagde i november 2009, fik Rusland »intet af det, vi blev forsikret om – nemlig, at NATO ikke ville ekspandere i det uendelige mod øst, og at der kontinuerligt ville blive

taget hensyn til vore interesser.«

Spiegel Online skrev: »Datidens politiske ledere er i dag ældre herrer, der ikke nødvendigvis altid finder det let at huske præcist, hvad der skete dengang.« Men optegnelserne viser, f.eks., at den 10. februar 1990 sagde den tyske udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher til den sovjetiske udenrigsminister Eduard Sjevvardnadse, »Vi er bevidst om, at NATO-medlemskab af et forenet Tyskland rejser komplicerede spørgsmål. For os er imidlertid en ting sikkert: NATO vil ikke ekspandere mod øst.« Og fordi konverteringen kredser hovedsageligt om Østtyskland, tilføjede Genscher eksplicit: »For så vidt angår ikke-udvidelsen af NATO, gælder dette også generelt.«

Susan Rice klager over russiske øvelser, mens NATO gennemfører øvelser derudad

Obamaregeringen, opsat som den er på at »beskytte« verden fra ikkeeksisterende russisk aggression, gav fredag udtryk for tvivl om Ruslands hensigter mht. dets udstationering af tropper i områder af landet, som ligger i den modsatte ende af det sydøstlige Ukraine. Den nationale sikkerhedsrådgiver Susan Rice tror ikke på, at disse russiske tropper blot foretager træningsøvelser.

»Det er ikke klart, hvad dette signalerer«, sagde hun fredag under en briefing i Det hvide Hus. »Deres tidligere praksis og gabt mellem, hvad de har sagt, og hvad de har gjort, taget i betragtning, overvåger vi naturligvis situationen med skepsis.«

Unavngivne højtplacerede embedsmænd i Pentagon sagde til *Washington Post*, at de deler Rices bekymringer og følger de russiske militæraktiviteter »med voksende uro« og usikkerhed om den russiske præsident Putins »ambitioner.«

»De russiske styrker forstærkes, med hovedparten langs med Ukraines østgrænse«, sagde en embedsmand. »Det er vores synspunkt, at de ikke udelukker nogen muligheder, inkl. at gå ind, absolut. Hvis de vælger at gøre det, ville vi simpelt hen ikke få meget forvarsel.«

Alt imens Rice klager, og Pentagon er alarmerede, fortsætter NATO sine øvelser i Østeuropa, med planer om at udvide dem. Den amerikanske ambassadør til Polen Stephen Mull sagde i går, at diskussioner var i gang om at udvide de øvelser, flyvevåbnet foretager på Lask-flyvebasen i det centrale Polen til at inkludere fem andre Østeuropæiske lande og de Baltiske Stater. Der er allerede udstationeret et dusin F-16 jagerfly og 300 folk i Lask til øvelserne, og 10 amerikanske F-15'er er udstationeret i Litauen til NATO's flypatruljeringsmission i Baltikum. Den franske forsvarsminister Jean-Yves Le Drian tilbød, under et besøg i Estland, at levere fire franske jagerfly til Baltikum og muligvis yderligere jagere og et AWACS-fly til Polen.

I Bulgarien startede Exercise Saber Guardian i går, med 1300 tropper fra 12 forskellige NATO-lande og partnerlande – af hvilke det ene er Ukraine – og som »har til formål at øge den regionale fleksibilitet, bevare og forstærke NATO's evne til at operere sammen og lette den multinationale træning«, iflg. en talsmand fra den amerikanske hær.

For fem år siden afslører dokumenter NATO's løgne om

Udvidelse mod Øst

23. marts 2014 – I deres krav om skriftlige, legale garantier fra NATO om, at dets BMD-system *ikke* er rettet mod Rusland, har den russiske regering uophørligt taget spørgsmålet om brudte løfter fra amerikanske regeringseksponenter fra 1990 op, om at NATO ikke ville bevæge sig »en tomme« mod Øst. Vestlige ledere har gentagne gange benægtet, at et sådant løfte er afgivet.

Siden 1999, har NATO annekteret 12 lande, som har været medlem af Warszawa-pagten. Tre af disse var medlemmer af selve Sovjetunionen.

Hvad er sandheden? Lad os se beviserne.

Et indlæg på *Spiegel Online* publiceret den 26. november 2009 citerer fra den dengang nyligt ophævede hemmeligstempling af vestlige dokumenter, som viser Vestens løgnagtige påstande. Dokumenterne styrker de russiske statslederes erklæringer om, at Vesten brød sine løfter.

Spiegel Online: »Der kan ikke være nogen diskussion om det, som forsvarsministeren [James Baker III] sagde den 9. februar 1990 i den pragtfulde St. Katarina-hal i Kreml. Med Bakers ord, så 'bliver der ikke en tommes udvidelse mod øst af NATO's jurisdiktion over NATO-styrker', under forudsætning af, at Sovjetunionen går med til et NATO-medlemskab af det genforenede Tyskland. Det ville Moskva tænke over, sagde Gorbatsjov, men tilføjede: 'enhver udvidelse af NATO's zone er uacceptabel.'«

Alligevel, som den daværende russiske præsident Dmitri Medvedev sagde i november 2009, fik Rusland »intet af det, vi blev forsikret om – nemlig, at NATO ikke ville ekspandere i det uendelige mod øst, og at der kontinuerligt ville blive taget hensyn til vore interesser.«

Spiegel Online skrev: »Datidens politiske ledere er i dag ældre herrer, der ikke nødvendigvis altid finder det let at huske præcist, hvad der skete dengang.« Men optegnelserne viser, f.eks., at den 10. februar 1990 sagde den tyske udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher til den sovjetiske udenrigsminister Eduard Sjevvardnadse, »Vi er bevidst om, at NATO-medlemskab af et forenet Tyskland rejser komplicerede spørgsmål. For os er imidlertid en ting sikkert: NATO vil ikke ekspandere mod øst.« Og fordi konverteringen kredser hovedsageligt om Østtyskland, tilføjede Genscher eksplicit: »For så vidt angår ikke-udvidelsen af NATO, gælder dette også generelt.«

Susan Rice klager over russiske øvelser, mens NATO gennemfører øvelser derudad

Obamaregeringen, opsat som den er på at »beskytte« verden fra ikkeeksisterende russisk aggression, gav fredag udtryk for tvivl om Ruslands hensigter mht. dets udstationering af tropper i områder af landet, som ligger i den modsatte ende af det sydøstlige Ukraine. Den nationale sikkerhedsrådgiver Susan Rice tror ikke på, at disse russiske tropper blot foretager træningsøvelser.

»Det er ikke klart, hvad dette signalerer«, sagde hun fredag under en briefing i Det hvide Hus. »Deres tidligere praksis og gabet mellem, hvad de har sagt, og hvad de har gjort, taget i betragtning, overvåger vi naturligvis situationen med skepsis.«

Unavngivne højtplacerede embedsmænd i Pentagon sagde til *Washington Post*, at de deler Rices bekymringer og følger de russiske militæraktiviteter »med voksende uro« og usikkerhed om den russiske præsident Putins »ambitioner.«

»De russiske styrker forstærkes, med hovedparten langs med Ukraines østgrænse«, sagde en embedsmand. »Det er vores

synspunkt, at de ikke udelukker nogen muligheder, inkl. at gå ind, absolut. Hvis de vælger at gøre det, ville vi simpelt hen ikke få meget forvarsel.«

Alt imens Rice klager, og Pentagon er alarmerede, fortsætter NATO sine øvelser i Østeuropa, med planer om at udvide dem. Den amerikanske ambassadør til Polen Stephen Mull sagde i går, at diskussioner var i gang om at udvide de øvelser, flyvevåbnet foretager på Lask-flyvebasen i det centrale Polen til at inkludere fem andre Østeuropæiske lande og de Baltiske Stater. Der er allerede udstationeret et dusin F-16 jagerfly og 300 folk i Lask til øvelserne, og 10 amerikanske F-15'er er udstationeret i Litauen til NATO's flypatruljeringsmission i Baltikum. Den franske forsvarsminister Jean-Yves Le Drian tilbød, under et besøg i Estland, at levere fire franske jagerfly til Baltikum og muligvis yderligere jagere og et AWACS-fly til Polen.

I Bulgarien startede Exercise Saber Guardian i går, med 1300 tropper fra 12 forskellige NATO-lande og partnerlande – af hvilke det ene er Ukraine – og som »har til formål at øge den regionale fleksibilitet, bevare og forstærke NATO's evne til at operere sammen og lette den multinationale træning«, iflg. en talsmand fra den amerikanske hær.

I kølvandet på sanktioner vender Rusland sig mod Asien og BRICS-allierede

22. marts 2014 – Rusland og Kina vil gå i retning af tættere økonomisk samarbejde med Asien som et resultat af Vestens sanktioner og andre anti-russiske tiltag, iflg. *Reuters*

analyse.

Russia Today rapporterede ligeledes den 21. marts, at Rusland vil nærme sig andre medlemmer af BRICS-gruppen, som Rusland og Kina tilhører, såsom Indien og Brasilien, mht. forøget handel, energi og militært samarbejde. Brasiliens eksport af oksekød og landbrugsvarer til Rusland kunne øges for at kompensere for reduceret landbrugseksport til Rusland fra Vesteuropa som resultat af sanktioneerne, bemærker *RT*.

»Jo værre Ruslands relationer med Vesten er, desto tættere vil Rusland ønske at være til Kina. Hvis du er støttet af Kina, kan ingen sige, man er isoleret«, sagde Vasily Kashin, Kina-ekspert ved tænketanken Analysis of Strategies and Technologies (CAST). Iflg. *Reuters* er det sandsynligt, at den enorme naturgasaftale mellem Rusland og Kina, som har været diskuteret i en årrække, vil blive underskrevet under præsident Putins besøg i Beijing i maj måned.

Det statsejede, russiske gasselskab Gazprom håber at pumpe 38 milliarder kubikmeter (bcm) naturgas om året til Kina fra 2018 via den første pipeline mellem verdens største producent af konventionel gas til verdens største forbruger. EU og Tyrkiet aftog 182 bcm gas fra Rusland sidste år. I år overgik Kina Tyskland som Ruslands største aftager af råolie, takket være Rosneft, Ruslands største olieselskab, som sikrede aftaler om at forøge olieforsyninger mod øst via den Østsibiriske-Stillehavs-pipeline og en anden, der krydser Kasakhstan.

Reuters påpeger ligeledes, at Igor Sechin, chefen for Rosneft, var i Tokyo, hvor han sagde, at »Hvis Europa og USA isolerer Rusland, vil Moskva se mod Østen for nye handelsaftaler, energiaftaler, militærkontrakter og politiske alliancer.« Japan, som verbalt har støttet Rusland i Krim-affæren, men afholdt sig fra sanktioner, er afhængig af russisk gas for at erstatte tabt energi som følge af nedlukningen af den japanske atomkraftsektor. Sechin inkluderede også Indien, Vietnam og Sydkorea på sin Asienrejse.

Russiske relationer med Indien er også gode, bemærker *Reuters*. I en tale tidligere på ugen tog Putin tid til at takke et andet land for dets forståelse mht. Ukraine og Krim og sagde, at Indien havde udvist »tilbageholdenhed og objektivitet.« Den 19. marts telefonerede han til den indiske premierminister Manmohan Singh for at diskutere krisen og antydede, at der var plads til, at Ruslands bånd kunne blomstre med det traditionelt alliancefri Indien.

Putins initiativ om hævde af russisk kontrol over Krim blev meget favorabelt anskuet i det indiske etablissement, fortalte N. Raum, udgiver af avisen *The Hindu*. »Rusland har legitime interesser«, tilføjede han.

I kølvandet på sanktioner vender Rusland sig mod Asien og BRICS-allierede

22. marts 2014 – Rusland og Kina vil gå i retning af tættere økonomisk samarbejde med Asien som et resultat af Vestens sanktioner og andre anti-russiske tiltag, iflg. *Reuters* analyse.

Russia Today rapporterede ligeledes den 21. marts, at Rusland vil nærme sig andre medlemmer af BRICS-gruppen, som Rusland og Kina tilhører, såsom Indien og Brasilien, mht. forøget handel, energi og militært samarbejde. Brasiliens eksport af oksekød og landbrugsvarer til Rusland kunne øges for at kompensere for reduceret landbrugseksport til Rusland fra Vesteuropa som resultat af sanktionerne, bemærker *RT*.

»Jo værre Ruslands relationer med Vesten er, desto tættere vil

Rusland ønske at være til Kina. Hvis du er støttet af Kina, kan ingen sige, man er isoleret«, sagde Vasily Kashin, Kina-ekspert ved tænketanken Analysis of Strategies and Technologies (CAST). Iflg. *Reuters* er det sandsynligt, at den enorme naturgasaftale mellem Rusland og Kina, som har været diskuteret i en årrække, vil blive underskrevet under præsident Putins besøg i Beijing i maj måned.

Det statsejede, russiske gasselskab Gazprom håber at pumpe 38 milliarder kubikmeter (bcm) naturgas om året til Kina fra 2018 via den første pipeline mellem verdens største producent af konventionel gas til verdens største forbruger. EU og Tyrkiet aftog 182 bcm gas fra Rusland sidste år. I år overgik Kina Tyskland som Ruslands største aftager af råolie, takket være Rosneft, Ruslands største olieselskab, som sikrede aftaler om at forøge olieforsyninger mod øst via den Østsibiriske-Stillehavs-pipeline og en anden, der krydser Kasakhstan.

Reuters påpeger ligeledes, at Igor Sechin, chefen for Rosneft, var i Tokyo, hvor han sagde, at »Hvis Europa og USA isolerer Rusland, vil Moskva se mod Østen for nye handelsaftaler, energiaftaler, militærkontrakter og politiske alliancer.« Japan, som verbalt har støttet Rusland i Krim-affæren, men afholdt sig fra sanktioner, er afhængig af russisk gas for at erstatte tabt energi som følge af nedlukningen af den japanske atomkraftsektor. Sechin inkluderede også Indien, Vietnam og Sydkorea på sin Asienrejse.

Russiske relationer med Indien er også gode, bemærker *Reuters*. I en tale tidligere på ugen tog Putin tid til at takke et andet land for dets forståelse mht. Ukraine og Krim og sagde, at Indien havde udvist »tilbageholdenhed og objektivitet.« Den 19. marts telefonerede han til den indiske premierminister Manmohan Singh for at diskutere krisen og antydede, at der var plads til, at Ruslands bånd kunne blomstre med det traditionelt alliancefri Indien.

Putins initiativ om hævde af russisk kontrol over Krim blev

meget favorabelt anskuet i det indiske etablissement, fortalte N. Raum, udgiver af avisen *The Hindu*. »Rusland har legitime interesser«, tilføjede han.

Helga Zepp-LaRouche: Verden på randen af 3. Verdenskrig: Hvorfor modernisere USA's atomvåben?

22. marts 2014 – Der er ikke en eneste grund til, at Tyskland skulle gå med til selv de mindste sanktioner mod Rusland, for de er lige så meget rettet imod vore fundamentale interesser, hvor de er en del af en yderst farlig, eskalerende spiral, for enden af hvilken udslettelsen af den menneskelige civilisation gennem en global, termonuklear krig findes. Hvis denne katastrofe skal afvendes, må vi i stedet for omgående sætte en international fredsorden på dagsordenen, i hvilken alle nationer på denne planet arbejder sammen om menneskehedens fælles mål.[1]

Hvad får EU's stats- og regeringsledere til i al hast at underskrive en delvis EU-associeringsaftale med »Jats«, af Victoria Nulands nåde overgangs-ministerpræsident i Ukraine, i hvis regering der sidder 3 nazistiske ministre, hvis chef for sikkerheds- og forsvarsrådet er medstifter af det National-Sociale Parti, Andrij Parubij, og hvis justitsminister, general Oleg Machnitzki, er et førende medlem af det ultranationalistiske Svoboda-parti?

Hvorfor indgår EU en pagt med en regering, der kom til magten gennem et statskup, som fascistiske stormtropper var

ansvarlige for, og samtidig lancerer sanktioner imod Rusland, som, iflg. velrenommerede internationale og frem for alt amerikanske eksperter i forfatningsret, som f.eks. John V. Whitbek[2] og professor Stephen Cohen[3], har holdt sig strengt til folkeretten? Det betyder, at EU er fast besluttet på at holde fast ved en imperialistisk kurs over for Rusland, som imidlertid på ingen måde vil indbringe den håbede forøgede magt, men tværtimod vil føre til Europas udslettelse i en atomkrig!

Præsidenten for det russiske Akademi for Geopolitiske Spørgsmål, militæreksperten dr. Konstantin Sivkov[4], kommenterede NATO's seneste beslutning om at modernisere og forstærke de taktiske luftstyrker og de taktiske atomvåben i Europa, som et potentielt tegn på en forberedelse til en krig med Rusland. Ifølge dette skal jagerflyene F-16 og Tornado BBC, såvel som det videreudviklede jagerfly F-35, i fem NATO-lande udstyres med udrustning, som gør det muligt at kaste atombomber af B61-12-klassen. Derved bliver lande, som hidtil har været ikke-atomvåbenlande, udstyret med atomvåben, og det er Belgien, Holland, Tyrkiet, Tyskland og Italien.

Hans M. Kristenson[5], ophavsmand til Federation of American Scientists Strategic Security Blog, har tidligere, den 28. februar, vurderet denne videreudvikling af B61-12-bomben som en overtrædelse af traktaten om ikke-spredning af atomvåben og som et brud på Obamaregeringens løfter om at reducere atomvåbnenes rolle i det hele taget. Under påskud af en forlængelse af levetiden har man skabt en ny atomkapacitet, som ikke eksisterede med den nuværende version af bomben. Takket være et helt nyt udstyr i halepartiet ville træfsikkerheden blive væsentligt forbedret fra de nuværende 110 – 180 meter til ca. 30 meter, og de har yderligere den evne at kunne glide frem til deres mål, hvilket tilsammen muliggør angreb med væsentlig lavere radioaktivt nedfald.

Kristenson understreger, at B61-12-bomberne ville være i stand til at tage hele spektret af militære missioner mod mål gennem

brugen af ikke-styrede bomber (fritfaldsbomber) af bordet, fra den mindste sprængkraft i B61-4 (0,3 kiloton) til B83-1 med 1200 kiloton og den nukleare bunkers-sprængbombe B61-11. »Det er en betydelig ydelse for et våben, som for blot nogle år siden blot blev betegnet som en generel overhaling af fire gamle B-61 bomber. Nu er B61-12 en opgraderet atombombe til alle formål, som generelt tager hele spektret af fritfaldsbomber af bordet«, skriver Kristenson og spørger, hvorfor skaber man denne kapacitet, når de slet ikke modsvarer Europas sikkerhedsinteresser?

Dr. Sivkov formoder, at den fejlslagne, amerikanske strategi (at, gennem det pro-vestlige kup i Ukraine, afskære Rusland fra den strategisk vigtige adgang til Sortehavet, og dermed gøre landet forsvarsløst, *HZL*) kunne føre til en mere radikal politik, nemlig et direkte militært angreb på Rusland. I denne sammenhæng giver forsøget på at forøge de taktiske atomvåbens potentiale i Europa helt igennem mening, nemlig den at opnå overlegenhed over for de russiske våbensystemer. I tilfælde af, at USA opnår dette mål, ville det muliggøre en NATO-angrebskrig i Europa, mens Rusland vil begrænse sig mht. til at føre krig på europæisk territorium og give afkald på et angreb med atomvåben mod USA af frygt for et gengældelsesangreb fra amerikanernes strategiske kapacitet. Moderniseringen af de taktiske atomvåben i Europa må derfor vurderes som en amerikansk forberedelse til en krig med Rusland.

Den utopiske forestilling, at en atomkrig »kan vindes« gennem en videreudvikling af intelligente våbensystemer, viser sig i alle aspekter af NATO's og USA's doktriner, som alle tilsigter at udslette luftforsvaret, ødelægge kommando- og kontrolfunktionerne og således eliminere evnen til at udføre et gengældelsesangreb. Det er grundforudsætningen for det amerikanske missilforsvarssystem i Østeuropa, det er grundlaget for doktrinen om »Prompt Global Strike« (omgående globalt angreb), såvel som for Air-Sea-Battle-doktrinen (luft-

søslagsdoktrin) over for Kina. I *Strategic Studies Quarterly*, US-Airforce's officielle magasin, havde forfatterne Lieber og Press allerede i foråret 2013 bebudet afslutningen på NATO's MAD-doktrin (Gensidig garanteret ødelæggelse) og opstillingen af tesen om, at en atomkrig kan vindes. Diverse kritikere af denne vrangforestilling har påpeget, at alle disse doktriner opfordrer til et væddeløb om at levere et førsteangreb og forhøjer faren for krig massivt.

Disse utopiske krigsdoktriner er udtryk for den kendsgerning, at Storbritannien og USA, efter Sovjetunionens sammenbrud i 1991, i stedet for at udnytte chancen for at etablere en virkelig fredsorden, besluttede at herske over hele verden som et imperium på basis af det særlige, angloamerikanske forhold. Med denne plan for øje findes grunden til NATO's og EU's kontinuerlige udvidelse mod Øst, såvel som også den systematiske inddæmningsstrategi over for Rusland og Kina. Nogle strategiske analytikere indrømmer imidlertid, at den aktuelle krise begyndte her, og at det også er her, grunden skal findes til, hvorfor man aldrig har tilbudt Rusland at blive en del af en sikkerhedsalliance og lige så lidt har besvaret diverse russiske tilbud. Den europæiske Møntunion (euroen), som en pris for den tyske genforening og EU-traktaterne fra Maastricht til Lissabon, har forvandlet EU til at være juniorpartner i dette angloamerikanske imperium.

Den akutte krigsårsag er et resultat af det umiddelbart forestående sammenbrud af det transatlantiske finanssystem. Hverken det britiske monarki og dets magtbase, City of London, eller kontinuummet Bush-Obama og deres magtbase, Wall Street, kan bære den forestilling, at deres system bryder sammen, alt imens de asiatiske lande – Kina, Indien og Rusland – udvikler sig økonomisk. Det er den gamle, geopolitiske tilskyndelse fra Halford Mackinder, Milner, Haushofer og Co. – den overbevisning, at det eurasiske hjertelands dominans er en trussel mod de atlantiske randstater –, som allerede førte til Første Verdenskrig. EU's netop vedtagne Enhedsmekanisme til

Bankafvikling[6] (SRM), altså den trinvis plan for en Europæisk Bankunion og den såkaldte Cypern-model[7], bail-in, betyder enden på det europæiske finanssystem. For hvis denne bail-in-mekanisme bliver indført, vil det håbløst bankerotte finanssystem kollapse indad, nogenlunde på samme måde, som hvis trækspillet til en elevator går i stykker på 70. etage i en skyskraber, og elevatoren styrter til jorden i frit fald.

Man må forstå idéen om imperium og dens geopolitiske motivation, som er orienteret mod Ruslands og Kinas kapitulation og om nødvendigt ødelæggelse gennem krig, for at forstå den strategiske situation. Intensive økonomiske forbindelser mellem Tyskland og begge de nævnte lande er en torn i øjet på imperiet. Og derfor er økonomiske sanktioner det bedste middel til at ruinere dette samarbejde, til skade for begge sider.

Denne geostrategiske konfrontation med Rusland og Kina, og deres potentielle samarbejde med industrinationen Tyskland, har været den historiske kontinuitet, siden Bismarcks dage – heri lå grunden til hans afskedigelse som kansler og til de skaktræk, med hvilke kursen for udbruddet af Første Verdenskrig blev afstukket. Da Rathenau forsøgte at overvinde den isolation og det økonomiske kvælergreb, som blev landet påtvunget gennem Versailles-traktaten, gennem Rapallo-traktaten, som altså gik ud på et omfattende økonomisk samarbejde med Rusland, blev han og alle andre, der havde underskrevet denne traktat, myrdet inden for et år. Den veldokumenterede finansielle understøttelse af Hitler gennem chefen for Bank of England, Montagu Morgan, og Prescott Bush[8], havde den samme principielle årsag; man vidste, at, med Hitler ville det komme til en krig mellem Tyskland og Rusland. Da Tyskland blev tvunget ind i Maastricht-spændetrøjen, havde det det erklærede mål at forhindre Tysklands økonomiske samarbejde med Rusland og Eurasien, hvilket Ruslands geopolitiske nederlag under Jeltsin-årene havde forhindret.

Det eksistentielle spørgsmål, som vi i Tyskland i dag står overfor, lyder således: Har vi lært noget som helst af historien, eller vil vi for tredje gang lade os gøre til ofre for Det britiske Imperiums geopolitik, for hvilket imperium Wall Street historisk set blot er en filial?

Hvis vi ikke vil gå med til, at vi, ved hjælp af en eskalerende spiral af økonomiske sanktioner, som ruinerer os, og en militærpolitik, som gør os til skueplads for en atomkrig, medvirker til vor egen undergang, som lam, der føres til slagtebanken, så må Tyskland tage initiativet og foreslå en fredsorden.

Hvis nu vigtige repræsentanter for industrien, de sociale organisationer og andre tænkende mennesker foreslog at overvinde kasinoøkonomien gennem indførelsen af en bankopdeling i traditionen efter Glass/Steagall-loven[9], blive enige om et kreditsystem[10] sammen med de eurasiske nationer til opbygning af Verdenslandbroen[11] og forpligte sig til at samarbejde for menneskehedens fælles mål, så ville der være en udvej.

Er vi intelligente nok til at vedtage dette alternativ?

[1] Helga Zepp-LaRouche:

» Et nyt, økonomisk/kulturelt paradigme kan skabe en skøn fremtid for menneskeheden«:
<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[2] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1588>

[3] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1377>

[4] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1591>

[5] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1591>

[6] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1590>

[7] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1041>

[8] *jo, far og farfar til de senere amerikanske præsidenter!*
– *SI-red*

[9] Tom Gillesberg: Glass/Steagall – ikke EU-fascisme

Og GLASS-STEAGALL BANKOPDELING

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[10] NYT KREDITSYSTEM

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[11] Video: Den eurasiske Landbro, engelsk.

Videoserien er i færd med at blive oversat til dansk – hold øje med det!

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/411>

Helga Zepp-LaRouche: Verden på randen af 3. Verdenskrig: Hvorfor modernisere USA's atomvåben?

22. marts 2014 – Der er ikke en eneste grund til, at Tyskland skulle gå med til selv de mindste sanktioner mod Rusland, for de er lige så meget rettet imod vore fundamentale interesser,

hvor de er en del af en yderst farlig, eskalerende spiral, for enden af hvilken udslettelsen af den menneskelige civilisation gennem en global, termonuklear krig findes. Hvis denne katastrofe skal afvendes, må vi i stedet for omgående sætte en international fredsorden på dagsordenen, i hvilken alle nationer på denne planet arbejder sammen om menneskehedens fælles mål.[1]

Hvad får EU's stats- og regeringsledere til i al hast at underskrive en delvis EU-associeringsaftale med »Jats«, af Victoria Nulands nåde overgangs-ministerpræsident i Ukraine, i hvis regering der sidder 3 nazistiske ministre, hvis chef for sikkerheds- og forsvarsrådet er medstifter af det National-Sociale Parti, Andrij Parubij, og hvis justitsminister, general Oleg Machnitzki, er et førende medlem af det ultranationalistiske Svoboda-parti?

Hvorfor indgår EU en pagt med en regering, der kom til magten gennem et statskup, som fascistiske stormtropper var ansvarlige for, og samtidig lancerer sanktioner imod Rusland, som, iflg. velrenommerede internationale og frem for alt amerikanske eksperter i forfatningsret, som f.eks. John V. Whitbek[2] og professor Stephen Cohen[3], har holdt sig strengt til folkeretten? Det betyder, at EU er fast besluttet på at holde fast ved en imperialistisk kurs over for Rusland, som imidlertid på ingen måde vil indbringe den håbede forøgede magt, men tværtimod vil føre til Europas udslettelse i en atomkrig!

Præsidenten for det russiske Akademi for Geopolitiske Spørgsmål, militæreksperten dr. Konstantin Sivkov[4], kommenterede NATO's seneste beslutning om at modernisere og forstærke de taktiske luftstyrker og de taktiske atomvåben i Europa, som et potentielt tegn på en forberedelse til en krig med Rusland. Ifølge dette skal jagerflyene F-16 og Tornado BBC, såvel som det videreudviklede jagerfly F-35, i fem NATO-lande udstyres med udrustning, som gør det muligt at kaste atombomber af B61-12-klassen. Derved bliver lande, som hidtil

har været ikke-atomvåbenlande, udstyret med atomvåben, og det er Belgien, Holland, Tyrkiet, Tyskland og Italien.

Hans M. Kristenson[5], ophavsmand til Federation of American Scientists Strategic Security Blog, har tidligere, den 28. februar, vurderet denne videreudvikling af B61-12-bomben som en overtrædelse af traktaten om ikke-spredning af atomvåben og som et brud på Obamaregeringens løfter om at reducere atomvåbenenes rolle i det hele taget. Under påskud af en forlængelse af levetiden har man skabt en ny atomkapacitet, som ikke eksisterede med den nuværende version af bomben. Takket være et helt nyt udstyr i halepartiet ville træfsikkerheden blive væsentligt forbedret fra de nuværende 110 – 180 meter til ca. 30 meter, og de har yderligere den evne at kunne glide frem til deres mål, hvilket tilsammen muliggør angreb med væsentlig lavere radioaktivt nedfald.

Kristenson understreger, at B61-12-bomberne ville være i stand til at tage hele spektret af militære missioner mod mål gennem brugen af ikke-styrede bomber (fritfaldsbomber) af bordet, fra den mindste sprængkraft i B61-4 (0,3 kiloton) til B83-1 med 1200 kiloton og den nukleare bunkers-sprængbombe B61-11. »Det er en betydelig ydelse for et våben, som for blot nogle år siden blot blev betegnet som en generel overhaling af fire gamle B-61 bomber. Nu er B61-12 en opgraderet atombombe til alle formål, som generelt tager hele spektret af fritfaldsbomber af bordet«, skriver Kristenson og spørger, hvorfor skaber man denne kapacitet, når de slet ikke modsvarer Europas sikkerhedsinteresser?

Dr. Sivkov formoder, at den fejlslagne, amerikanske strategi (at, gennem det pro-vestlige kup i Ukraine, afskære Rusland fra den strategisk vigtige adgang til Sortehavet, og dermed gøre landet forsvarsløst, *HZL*) kunne føre til en mere radikal politik, nemlig et direkte militært angreb på Rusland. I denne sammenhæng giver forsøget på at forøge de taktiske atomvåbens potentiale i Europa helt igennem mening, nemlig den at opnå overlegenhed over for de russiske våbensystemer. I tilfælde

af, at USA opnår dette mål, ville det muliggøre en NATO-angrebskrig i Europa, mens Rusland vil begrænse sig mht. til at føre krig på europæisk territorium og give afkald på et angreb med atomvåben mod USA af frygt for et gengældelsesangreb fra amerikanernes strategiske kapacitet. Moderniseringen af de taktiske atomvåben i Europa må derfor vurderes som en amerikansk forberedelse til en krig med Rusland.

Den utopiske forestilling, at en atomkrig »kan vindes« gennem en videreudvikling af intelligente våbensystemer, viser sig i alle aspekter af NATO's og USA's doktriner, som alle tilsigter at udslette luftforsvaret, ødelægge kommando- og kontrolfunktionerne og således eliminere evnen til at udføre et gengældelsesangreb. Det er grundforudsætningen for det amerikanske missilforsvarssystem i Østeuropa, det er grundlaget for doktrinen om »Prompt Global Strike« (omgående globalt angreb), såvel som for Air-Sea-Battle-doktrinen (luft-søslagsdoktrin) over for Kina. I *Strategic Studies Quarterly*, US-Airforce's officielle magasin, havde forfatterne Lieber og Press allerede i foråret 2013 bebudet afslutningen på NATO's MAD-doktrin (Gensidig garanteret ødelæggelse) og opstillingen af tesen om, at en atomkrig kan vindes. Diverse kritikere af denne vrangforestilling har påpeget, at alle disse doktriner opfordrer til et væddeløb om at levere et førsteangreb og forhøjer faren for krig massivt.

Disse utopiske krigsdoktriner er udtryk for den kendsgerning, at Storbritannien og USA, efter Sovjetunionens sammenbrud i 1991, i stedet for at udnytte chancen for at etablere en virkelig fredsorden, besluttede at herske over hele verden som et imperium på basis af det særlige, angloamerikanske forhold. Med denne plan for øje findes grunden til NATO's og EU's kontinuerlige udvidelse mod Øst, såvel som også den systematiske inddæmningsstrategi over for Rusland og Kina. Nogle strategiske analytikere indrømmer imidlertid, at den aktuelle krise begyndte her, og at det også er her, grunden

skal findes til, hvorfor man aldrig har tilbudt Rusland at blive en del af en sikkerhedsalliance og lige så lidt har besvaret diverse russiske tilbud. Den europæiske Møntunion (euroen), som en pris for den tyske genforening og EU-traktaterne fra Maastricht til Lissabon, har forvandlet EU til at være juniorpartner i dette angloamerikanske imperium.

Den akutte krigsårsag er et resultat af det umiddelbart forestående sammenbrud af det transatlantiske finanssystem. Hverken det britiske monarki og dets magtbase, City of London, eller kontinuummet Bush-Obama og deres magtbase, Wall Street, kan bære den forestilling, at deres system bryder sammen, alt imens de asiatiske lande – Kina, Indien og Rusland – udvikler sig økonomisk. Det er den gamle, geopolitiske tilskyndelse fra Halford Mackinder, Milner, Haushofer og Co. – den overbevisning, at det eurasiske hjertelands dominans er en trussel mod de atlantiske randstater –, som allerede førte til Første Verdenskrig. EU's netop vedtagne Enhedsmekanisme til Bankafvikling[6] (SRM), altså den trinvis plan for en Europæisk Bankunion og den såkaldte Cypern-model[7], bail-in, betyder enden på det europæiske finanssystem. For hvis denne bail-in-mekanisme bliver indført, vil det håbløst bankerotte finanssystem kollapse indad, nogenlunde på samme måde, som hvis trækspillet til en elevator går i stykker på 70. etage i en skyskraber, og elevatoren styrter til jorden i frit fald.

Man må forstå idéen om imperium og dens geopolitiske motivation, som er orienteret mod Ruslands og Kinas kapitulation og om nødvendigt ødelæggelse gennem krig, for at forstå den strategiske situation. Intensive økonomiske forbindelser mellem Tyskland og begge de nævnte lande er en torn i øjet på imperiet. Og derfor er økonomiske sanktioner det bedste middel til at ruinere dette samarbejde, til skade for begge sider.

Denne geostrategiske konfrontation med Rusland og Kina, og deres potentielle samarbejde med industrinationen Tyskland, har været den historiske kontinuitet, siden Bismarcks dage –

heri lå grunden til hans afskedigelse som kansler og til de skaktræk, med hvilke kursen for udbruddet af Første Verdenskrig blev afstukket. Da Rathenau forsøgte at overvinde den isolation og det økonomiske kvælergreb, som blev landet påtvunget gennem Versailles-traktaten, gennem Rapallo-traktaten, som altså gik ud på et omfattende økonomisk samarbejde med Rusland, blev han og alle andre, der havde underskrevet denne traktat, myrdet inden for et år. Den veldokumenterede finansielle understøttelse af Hitler gennem chefen for Bank of England, Montagu Morgan, og Prescott Bush[8], havde den samme principielle årsag; man vidste, at, med Hitler ville det komme til en krig mellem Tyskland og Rusland. Da Tyskland blev tvunget ind i Maastricht-spændetrøjen, havde det det erklærede mål at forhindre Tysklands økonomiske samarbejde med Rusland og Eurasien, hvilket Ruslands geopolitiske nederlag under Jeltsin-årene havde forhindret.

Det eksistentielle spørgsmål, som vi i Tyskland i dag står overfor, lyder således: Har vi lært noget som helst af historien, eller vil vi for tredje gang lade os gøre til ofre for Det britiske Imperiums geopolitik, for hvilket imperium Wall Street historisk set blot er en filial?

Hvis vi ikke vil gå med til, at vi, ved hjælp af en eskalerende spiral af økonomiske sanktioner, som ruinerer os, og en militærpolitik, som gør os til skueplads for en atomkrig, medvirker til vor egen undergang, som lam, der føres til slagtebænken, så må Tyskland tage initiativet og foreslå en fredsorden.

Hvis nu vigtige repræsentanter for industrien, de sociale organisationer og andre tænkende mennesker foreslog at overvinde kasinoøkonomien gennem indførelsen af en bankopdeling i traditionen efter Glass/Steagall-loven[9], blive enige om et kreditsystem[10] sammen med de eurasiske

nationer til opbygning af Verdenslandbroen[11] og forpligtede sig til at samarbejde for menneskehedens fælles mål, så ville der være en udvej.

Er vi intelligente nok til at vedtage dette alternativ?

[1] Helga Zepp-LaRouche:

» Et nyt, økonomisk/kulturelt paradigme kan skabe en skøn fremtid for menneskeheden«:
<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[2] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1588>

[3] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1377>

[4] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1591>

[5] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1591>

[6] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1590>

[7] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1041>

[8] *jo, far og farfar til de senere amerikanske præsidenter! – SI-red*

[9] Tom Gillesberg: Glass/Steagall – ikke EU-fascisme

Og GLASS-STEAGALL BANKOPDELING

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[10] NYT KREDITSYSTEM

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[11] Video: Den eurasiske Landbro, engelsk.

Videoserien er i færd med at blive oversat til dansk – hold øje med det!

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/411>

**Skal Europa være skueplads
for atomkrig med Rusland?
Russisk strategisk tanker:**

USA forbereder sig på atomkrig mod Rusland; LaRouche: Obamas Hitler-i-bunkeren træk

22. marts 2014 – Er USA i færd med at forberede en krigsskueplads – atomkrig mod Rusland i Europa?

Dr. Konstantin Sivkov argumenterer, i en artikel den 18. marts med titlen »Vesten forbereder sig til krig med Rusland«, at det er virkelig præcist, hvad USA gør, især efter, at Rusland har påført USA et strategisk nederlag med sin annektering af Krim-halvøen. Sivkov, præsident for Akademiet for Geopolitiske Studier, som blev stiftet af tidl. højtstående embedsmand i det russiske Forsvarsministerium, gen. Leonid Ivashov, påpeger moderniseringen af den taktiske bombe B61 og planer om at integrere den i F-16 og Tornado flyene i fem NATO-lande, såvel som udstationeringen af amerikanske styrker i Europa, en opgave, der skal fuldføres omkring 2019, hvor de første B61-12'ere skal leveres. Omtrent ved årtiets slutning skal disse F-16'ere og Tornadoer erstattes af F-35 Fælles Angrebskampfly, som også vil have kapacitet til at kaste de forbedrede B61-bomber.

Sivkov trækker helt tydeligt på to nylige indlæg af Hans M. Kristenson, forfatteren af Federation of American Scientist's Strategic Security Blog, dog uden at nævne den. Kristenson antyder meget kraftigt, at opgraderingen af B61-12 er en overtrædelse af NPT (Traktaten om ikke-spredning af kernevåben) og Obamaregeringens egne løfter, fordi det grundlæggende set skaber en ny atomkapacitet, som ikke findes i de aktuelle versioner af denne bombe, men det gøres under påskud af et program om forlængelse af levetid (*bombens? – red*), (om end det er bagud iflg. tidsplanen og overskrider

budgettet). Iflg. dette program får den opgraderede bombe en ny samling 'haleudstyr' (tail kit assembly), som væsentligt forbedrer dens præcision fra omkring 110-180 meter ned til måske så lidt som 30 meter. Haleudstyret giver også bomben evnen til at svæve hen mod sit mål, noget, som de aktuelle ikke-styrede versioner af bomben ikke kan. Ifølge Obamaregeringens egen definition af et »livsforlængende program« må B61 ikke få nye militære kapaciteter, men her er det altså.

Kristenson bemærkede i et indlæg den 28. februar, at NATO i 2012 besluttede, at »alliancens atomstyrkeholdning i øjeblikket imødegår kriterierne for en holdning om effektiv afskrækkelse og forsvar.« Hvis det er tilfældet, spørger han, »hvorforså opgradere den med styrede B61-12 atombomber og F-35 lydløse kampfly?« Ja, hvorfor skabe denne nye kapacitet, når det offentligt erklærede mål er at fjerne behovet for atomvåben i det hele taget, og hvorfor skabe den, når det ikke engang er passende for Europas sikkerhedsbehov i dag?

Direkte angreb på Rusland

Sivkov argumenterer, at opgraderingen af B61 ikke har noget at gøre med nogle af disse erklæringer. Han antyder, at USA's fejlslagne strategi i Eurasien kunne føre til en mere radikal politik, »et direkte angreb på Rusland.« I denne sammenhæng er en forøgelse af potentialet for taktiske atomvåben i Europa derfor fuldt ud forståeligt: det drejer sig om at opnå disse våbens overlegenhed over for Rusland.« Hvis USA opnår dette mål, så vil en NATO-aggressionskrig være mulig, og Ruslands evne til et tilsvarende gengældelsesangreb vil være begrænset af risikoen for et amerikansk, strategisk svar.

»Formodentlig antager det amerikanske lederskab, at Rusland fører en kampagne om krig mod NATO på den europæiske skueplads og ikke vil beslutte at bruge strategiske atomvåben mod USA af frygt for gengældelse«, skriver Sivkov. Han tilføjer, at USA's beslutning om at forøge de taktiske atomvåbens kapacitet i

Europa er »et tegn på USA's forberedelse til krigen mod Rusland.«

Sivkovs artikel er endnu en indikation på den intense opmærksomhed, som russiske militæranalytikere, både bag scenen og i artikler offentliggjort af uafhængige organisationer, udviser over for forsøg på at neutralisere Ruslands atomafskrækkelse.

Virkeligheden er den, at den krig, som der er umiddelbar udsigt til, ikke vil blive en europæisk krig, men en totalt global termonuklear krig, som Lyndon LaRouche har påpeget. De forberedelser, som Sivkov og Kristenson kommenterer, drejer sig om at opnå en kapacitet til at forsøge at udslette Ruslands og Kinas evne til at udføre en gengældelsesangreb før og under et fuldt optrappet, termonukleart angreb på Eurasien. Enhver, der måtte betvivle dette, behøve blot at læse Obamaregeringens rapport til Kongressen sidste sommer om strategien for anvendelse af atomvåben. Dette dokument erklærer, at de nye retningslinjer, som det beskriver, »kræver, at USA bevarer en betydelig evne til at imødegå potentielle modstandere.« Men dette vil ikke fungere.

»Det, der er tale om, er et forsøg fra Det britiske Imperiums side«, sagde Lyndon LaRouche. »Glem USA. USA er imod dette her, med undtagelse af Brennan osv.«

»Det er en refleksion af britisk ekstremisme og Obamas sindssyge. Han opfører sig nu på en måde, som vi nødvendigvis må anse for at være klinisk sindssyge. Med andre ord, så er han Hitler i bunkeren. Og jeg mener, at vi nok skal sige det sådan. 'I en Hitler-i-bunkeren-reaktion fra Obama.' Men ophavsmanden til alt det her er det britiske monarki, – Det britiske Imperium. Og det er kapaciteten. Den afgørende kapacitet er USA's deltagelse som en allieret af Det britiske Imperium. Det er sådan, det ville blive ført. Det er sådan, som man faktisk ville køre et globalt program.«

»Hvis Obama forsøger at lancere en Tredje Verdenskrig, vil det eneste, effektive modangreb være en tilintetgørelse af kredsen omkring det britiske monarki og deres medskyldige. Det ville være en afskrækkelse. Man må tænke på en psykologisk afskrækkelse. Den største afskrækkelse er at overbevise det britiske imperiesystem om, at DET er målet for udslettelse, snarere end nogen andel del af verden.«

Sivkovs artikel kan læses på russisk: <http://vpk-news.ru/news/19567>

De to nylige indlæg af Hans Kristenson findes på: <http://blogs.fas.org/security/2014/02/b61-12pictures/> :

B61-12: First Pictures Show New Military Capability

Og på: <http://blogs.fas.org/security/2014/03/b61-12integration/> :

B61-12 Nuclear Bomb Integration on NATO Aircraft to Start in 2015.

SKAL EUROPA VÆRE SKUEPLADS

FOR ATOMKRIG MOD RUSLAND?

Russisk strategisk tænker: USA forbereder sig på atomkrig mod Rusland; LaRouche: Obamas Hitler-i-bunkeren træk

22. marts 2014 – Er USA i færd med at forberede en krigsskueplads – atomkrig mod Rusland i Europa?

Dr. Konstantin Sivkov argumenterer, i en artikel den 18. marts med titlen »Vesten forbereder sig til krig med Rusland«, at det er virkelig præcist, hvad USA gør, især efter, at Rusland har påført USA et strategisk nederlag med sin annektering af Krim-halvøen. Sivkov, præsident for Akademiet for Geopolitiske Studier, som blev stiftet af tidl. højtstående embedsmand i det russiske Forsvarsministerium, gen. Leonid Ivashov, påpeger moderniseringen af den taktiske bombe B61 og planer om at integrere den i F-16 og Tornado flyene i fem NATO-lande, såvel som udstationeringen af amerikanske styrker i Europa, en opgave, der skal fuldføres omkring 2019, hvor de første B61-12'ere skal leveres. Omtrent ved årtiets slutning skal disse F-16'ere og Tornadoer erstattes af F-35 Fælles Angrebskampfly, som også vil have kapacitet til at kaste de forbedrede B61-bomber.

Sivkov trækker helt tydeligt på to nylige indlæg af Hans M. Kristenson, forfatteren af Federation of American Scientist's Strategic Security Blog, dog uden at nævne den. Kristenson antyder meget kraftigt, at opgraderingen af B61-12 er en overtrædelse af NPT (Traktaten om ikke-spredning af kernevåben) og Obamaregeringens egne løfter, fordi det grundlæggende set skaber en ny atomkapacitet, som ikke findes i de aktuelle versioner af denne bombe, men det gøres under påskud af et program om forlængelse af levetid (*bombens? – red*), (om end det er bagud iflg. tidsplanen og overskrider budgettet). Iflg. dette program får den opgraderede bombe en ny samling 'haleudstyr' (tail kit assembly), som væsentligt forbedrer dens præcision fra omkring 110-180 meter ned til

måske så lidt som 30 meter. Haleudstyret giver også bomben evnen til at svæve hen mod sit mål, noget, som de aktuelle ikke-styrede versioner af bomben ikke kan. Ifølge Obamaregeringens egen definition af et »livsforlængende program« må B61 ikke få nye militære kapaciteter, men her er det altså.

Kristenson bemærkede i et indlæg den 28. februar, at NATO i 2012 besluttede, at »alliancens atomstyrkeholdning i øjeblikket imødegår kriterierne for en holdning om effektiv afskrækkelse og forsvar.« Hvis det er tilfældet, spørger han, »hvorforså opgradere den med styrede B61-12 atombomber og F-35 lydløse kampfly?« Ja, hvorfor skabe denne nye kapacitet, når det offentligt erklærede mål er at fjerne behovet for atomvåben i det hele taget, og hvorfor skabe den, når det ikke engang er passende for Europas sikkerhedsbehov i dag?

Direkte angreb på Rusland

Sivkov argumenterer, at opgraderingen af B61 ikke har noget at gøre med nogle af disse erklæringer. Han antyder, at USA's fejlslagne strategi i Eurasien kunne føre til en mere radikal politik, »et direkte angreb på Rusland.« I denne sammenhæng er en forøgelse af potentialet for taktiske atomvåben i Europa derfor fuldt ud forståeligt: det drejer sig om at opnå disse våbens overlegenhed over for Rusland.« Hvis USA opnår dette mål, så vil en NATO-aggressionskrig være mulig, og Ruslands evne til et tilsvarende gengældelsesangreb vil være begrænset af risikoen for et amerikansk, strategisk svar.

»Formodentlig antager det amerikanske lederskab, at Rusland fører en kampagne om krig mod NATO på den europæiske skueplads og ikke vil beslutte at bruge strategiske atomvåben mod USA af frygt for gengældelse«, skriver Sivkov. Han tilføjer, at USA's beslutning om at forøge de taktiske atomvåbens kapacitet i Europa er »et tegn på USA's forberedelse til krigen mod

Rusland.«

Sivkovs artikel er endnu en indikation på den intense opmærksomhed, som russiske militæranalytikere, både bag scenen og i artikler offentliggjort af uafhængige organisationer, udviser over for forsøg på at neutralisere Ruslands atomafskrækkelse.

Virkeligheden er den, at den krig, som der er umiddelbar udsigt til, ikke vil blive en europæisk krig, men en totalt global termonuklear krig, som Lyndon LaRouche har påpeget. De forberedelser, som Sivkov og Kristenson kommenterer, drejer sig om at opnå en kapacitet til at forsøge at udslette Ruslands og Kinas evne til at udføre en gengældelsesangreb før og under et fuldt optrappet, termonukleart angreb på Eurasien. Enhver, der måtte betvivle dette, behøve blot at læse Obamaregeringens rapport til Kongressen sidste sommer om strategien for anvendelse af atomvåben. Dette dokument erklærer, at de nye retningslinjer, som det beskriver, »kræver, at USA bevarer en betydelig evne til at imødegå potentielle modstandere.« Men dette vil ikke fungere.

»Det, der er tale om, er et forsøg fra Det britiske Imperiums side«, sagde Lyndon LaRouche. »Glem USA. USA er imod dette her, med undtagelse af Brennan osv.«

»Det er en refleksion af britisk ekstremisme og Obamas sindssyge. Han opfører sig nu på en måde, som vi nødvendigvis må anse for at være klinisk sindssyge. Med andre ord, så er han Hitler i bunkeren. Og jeg mener, at vi nok skal sige det sådan. 'I en Hitler-i-bunkeren-reaktion fra Obama.' Men ophavsmanden til alt det her er det britiske monarki, – Det britiske Imperium. Og det er kapaciteten. Den afgørende kapacitet er USA's deltagelse som en allieret af Det britiske Imperium. Det er sådan, det ville blive ført. Det er sådan, som man faktisk ville køre et globalt program.«

»Hvis Obama forsøger at lancere en Tredje Verdenskrig, vil det

eneste, effektive modangreb være en tilintetgørelse af kredsen omkring det britiske monarki og deres medskyldige. Det ville være en afskrækkelse. Man må tænke på en psykologisk afskrækkelse. Den største afskrækkelse er at overbevise det britiske imperiesystem om, at DET er målet for udslettelse, snarere end nogen andel del af verden.«

Sivkovs artikel kan læses på russisk:

<http://vpk-news.ru/news/19567>

De to nylige indlæg af Hans Kristenson findes på:
<http://blogs.fas.org/security/2014/02/b61-12pictures/> :

B61-12: First Pictures Show New Military Capability

Og på:
<http://blogs.fas.org/security/2014/03/b61-12integration/> :

B61-12 Nuclear Bomb Integration on NATO Aircraft to Start in 2015.

På tærskelen til EU-Valget:

EU fuldfører »Enhedsmekanisme for Afvikling« for selvmords-bailout og -bail-in af bankerotte banksystem

21. marts 2014 – I går nåede EU frem til en »endelig løsning« på eurobanksystemets bankerot efter et møde, der varede hele natten. Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble blev involveret i forhandlingerne omkring kl. 05.30 for at underskrive aftalen. Enhedsmekanismen for Afvikling (Single Resolution Mechanism, SRM) skal formelt godkendes af EU-parlamentet og de nationale regeringer, hvilket efter planen skal ske efter EU-parlamentssamlingen i Strassbourg midt i april, den sidste samling før EU-valgene i maj måned.

The Irish Times rapporterer, at det store gennembrud kom, da de enedes om, at bail-in vil blive ligeligt gennemført – selvmord for den ene nation vil være det samme som i alle andre nationer. SRM vil have en bailout-fond på 55 milliarder euro, som bankerne angiveligt skal bidrage til over 8 år, men som i mellemtiden skal bakkes op af regeringerne, og skal bruges, sammen med bail-in (konfiskering af bankindeståender), til at gennemføre EU's plan om at lukke et betydeligt antal af de 120 største banker, gennemføre en bailout (statslig bankredningspakke) og/eller en bail-in af den dårlige gæld, og optage disse bankerotte banker i Too Big To Fail-bankerne. Dette udtrykker en formodning om, at den kommende bankkrise vil blive relativt begrænset og en-ad-gangen, snarere end det virkelige, overhængende systemiske kollaps.

Fonden vil blive konsolideret fra nationale fonde til en fællesfond i løbet af de otte år. Ifølge det hollandske parlamentsmedlem Corienn Wortmann-Kool vil dette skabe en afviklingsproces, som behandler bankerne ens uanset størrelsen

af det land, de er baseret i. »Vi ønsker, at bail-in af kreditorer og indskydere skal anvendes på samme måde over for alle banker, uanset hvilket medlemsland, disse banker befinder sig i«, sagde hun og brugte Irland som eksempel i en sammenligning med større stater som Tyskland og Frankrig.

The Irish Times rapporterer stolt: »Alt imens planen fra december ville have betydet, at en fransk eller tysk bank, f.eks., med en stor fond bag sig, ville kunne implementere en moderat bail-in, ville en irsk bank med en mindre national fond være tvunget til at gennemføre en mere dybtgående bail-in, som ville føre til højere finansielle omkostninger, sagde hun.«

Suverænitet bliver desuden bevidst undermineret: »Aftalen siger også, at EU-kommissionen, snarere end medlemslandene, vil vedtage SRM-bestyrelsens beslutninger om at afvikle banker, selv om finansministre stadig vil have ret til at intervenere i visse tilfælde. Medlemmer af EU-parlamentet har forsøgt at begrænse medlemsstaternes beføjelser til at blande sig i beslutningsprocessen, af frygt for politisk indblanding.«

Fonden vil også få ret til at optage lån, for det tilfælde, at der er nogen, der er bekymrede over den kendsgerning, at 55 milliarder euro ikke kan dække boblen, som er på 1,4 milliarder (15 nuller) dollars.

Wortmann-Kool beskrev processen som »demokratiet i funktion«.

Læs også:

Hovedartikler:

Lyndon LaRouche: »Værre end Weimar!« <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1324>

Lyndon LaRouche: »På randen af de store forandrings

mulighed:

VI MÅ SØRGE FOR, AT DENNE MULIGHED BLIVER TIL VISHED«

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1433>

Lyndon LaRouche: »Uden Glass-Steagall vil hele Europa gå bankerot«

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1220>

Yderligere fordybelse:

Schiller Institut-Specialrapporter:

»Dodd-Frank-loven dræber: Hvordan USA blev en del af det internationale bail-in-system«

Schiller Institut-Specialrapport, juni
2012: <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/873>

»Hvordan verdensøkonomien blev ødelagt under Obama«, Schiller
Institut-Specialrapport, december
2013, <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1213>

Helga Zepp-LaRouche: »De europæiske nationers Almene Uafhængighedserklæring«

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1350>

På tærskelen til EU-Valget: EU fuldfører »Enhedsmekanisme for Afvikling« for selvmords- bailout og -bail-in af bankerotte banksystem

21. marts 2014 – I går nåede EU frem til en »endelig løsning« på eurobanksystemets bankerot efter et møde, der varede hele natten. Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble blev involveret i forhandlingerne omkring kl. 05.30 for at underskrive aftalen. Enhedsmekanismen for Afvikling (Single Resolution Mechanism, SRM) skal formelt godkendes af EU-parlamentet og de nationale regeringer, hvilket efter planen skal ske efter EU-parlamentssamlingen i Strassbourg midt i april, den sidste samling før EU-valgene i maj måned.

The Irish Times rapporterer, at det store gennembrud kom, da de enedes om, at bail-in vil blive ligeligt gennemført – selvmord for den ene nation vil være det samme som i alle andre nationer. SRM vil have en bailout-fond på 55 milliarder euro, som bankerne angiveligt skal bidrage til over 8 år, men som i mellemtiden skal bakkes op af regeringerne, og skal bruges, sammen med bail-in (konfiskering af bankindeståender), til at gennemføre EU's plan om at lukke et betydeligt antal af de 120 største banker, gennemføre en bailout (statslig bankredningspakke) og/eller en bail-in af den dårlige gæld, og optage disse bankerotte banker i Too Big To Fail-bankerne. Dette udtrykker en formodning om, at den kommende bankkrise vil blive relativt begrænset og en-ad-gangen, snarere end det virkelige, overhængende systemiske kollaps.

Fonden vil blive konsolideret fra nationale fonde til en fællesfond i løbet af de otte år. Ifølge det hollandske

parlamentsmedlem Corienn Wortmann-Kool vil dette skabe en afviklingsproces, som behandler bankerne ens uanset størrelsen af det land, de er baseret i. »Vi ønsker, at bail-in af kreditorer og indskydere skal anvendes på samme måde over for alle banker, uanset hvilket medlemsland, disse banker befinder sig i«, sagde hun og brugte Irland som eksempel i en sammenligning med større stater som Tyskland og Frankrig.

The Irish Times rapporterer stolt: »Alt imens planen fra december ville have betydet, at en fransk eller tysk bank, f.eks., med en stor fond bag sig, ville kunne implementere en moderat bail-in, ville en irsk bank med en mindre national fond være tvunget til at gennemføre en mere dybtgående bail-in, som ville føre til højere finansielle omkostninger, sagde hun.«

Suverænitet bliver desuden bevidst undermineret: »Aftalen siger også, at EU-kommissionen, snarere end medlemslandene, vil vedtage SRM-bestyrelsens beslutninger om at afvikle banker, selv om finansministre stadig vil have ret til at intervenere i visse tilfælde. Medlemmer af EU-parlamentet har forsøgt at begrænse medlemsstaternes beføjelser til at blande sig i beslutningsprocessen, af frygt for politisk indblanding.«

Fonden vil også få ret til at optage lån, for det tilfælde, at der er nogen, der er bekymrede over den kendsgerning, at 55 milliarder euro ikke kan dække boblen, som er på 1,4 milliarder (15 nuller) dollars.

Wortmann-Kool beskrev processen som »demokratiet i funktion«.

(Glass-Steagall; Økonomisk kollaps)

Læs også:

Hovedartikler:

Lyndon LaRouche:

»Værre end Weimar!«

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1324>

Lyndon LaRouche:

»På randen af de store forandrings mulighed:

VI MÅ SØRGE FOR, AT DENNE MULIGHED BLIVER TIL VISHED«

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1433>

Lyndon LaRouche:

»Uden Glass-Steagall vil hele Europa gå bankerot«

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1220>

Yderligere fordybelse:

Schiller Institut-Specialrapporter:

»Dodd-Frank-loven dræber: Hvordan USA blev en del af det internationale bail-in-system«

Schiller Institut-Specialrapport, juni 2012:

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/873>

»*Hvordan verdensøkonomien blev ødelagt under Obama*«

Schiller Institut-Specialrapport, december 2013

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1213>

Helga Zepp-LaRouche:

»*De europæiske nationers Almene Uafhængighedserklæring*«

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1350>

Beijing Review interviewer Zepp-LaRouche om det Nye Silkevejsprojekt

21. marts 2014 – *Beijing Review*, det prestigøse kinesisk-engelsksprogede magasin, viste den 17. marts et tre minutter langt videoklip på deres hjemmeside fra et længere interview, de havde gennemført med Helga Zepp-LaRouche i Beijing den 20. februar. I klippet understreger Zepp-LaRouche den epokegørende betydning af præsident Xi Jinpings forslag om skabelsen af et økonomisk Silkevejsbælte. Hun forklarer, at forslaget er vigtigt, fordi det fører Centralasiens nationer ind i verdensøkonomiens hovedstrømning og hæver levestandarden for Eurasiens folkeslag.

Hvad der imidlertid er endnu vigtigere, bemærker hun, er, at

dette ville promovere og blive inkorporeret i en større Landbro, som ville føre alle folkeslagene på adskillige kontinenter sammen i en global, økonomisk udviklingsproces. Hvis vi kan overvinde den aktuelle krigsfare, sagde Zepp-LaRouche, ville et sådant projekt åbne op for en ny civilisationsepoke for menneskeheden. »Vi må ændre det nuværende paradigme. Vi må ophøre med al geopolitisk tænkning og fokusere på menneskehedens fælles mål«, sagde hun.

Beijing Reviews webside havde også et svar fra Zepp-LaRouche mht. de aktuelle kinesisk-japanske spændinger. Zepp-LaRouche sagde, at Shinzō Abe-regerings aktuelle politik ikke ville have været provokerende uden opbakning fra USA og bemærkede ligeledes, at USA's overreaktion på den tidligere proklamerede, kinesiske Luftforsvars-Identifikationszone, som mange lande har etableret, også gjorde folk opmærksom på, hvor tæt vi er på krig.

(Verdenslandbroen)

Læs også:

Gå ind på kategorien Verdenslandbroen og læs vore artikler om Kinas Ny Silkevejsprojekt, samt rapport om Helga Zepp-Larouches nylige foredragsrejse til Kina:

USA: Obama angrebet for tiltag mod russisk konfrontation;

Pillar siger »lær af Putin«

21. marts 2014 – Præsident Barack Obama kommer fortsat under en flodbølge af angreb pga. sine provokationer mod en verdenskrig med Rusland. I går spidde den internationale advokat John Whitbeck Obama i en bredt cirkuleret kommentar, hvor han systematisk demonstrerede, at de russiske handlinger i Krim holder sig fuldstændig inden for både den internationale lovs ånd og bogstav.

Whitbeck roste den russiske præsident Vladimir Putins tale tidligere på ugen, hvor han gjorde klart rede for den russiske tankegang og verdensanskuelse, inkl. hans detaljerede behandling af den præcedens, som sagen omkring Kosova har skabt, og på hvilken han bygger genannekteringen af Krim, efter at der var gennemført en række trin, som loven påbød.

Whitbeck afluttede sin omhyggeligt udarbejdede juridiske vurdering med en historisk forudsigelse: »Når 'realistiske' statskunststuderende i en roligere atmosfære nogle år fremtiden ser tilbage på de seneste måneders begivenheder omkring Ukraine og Krim, forventer jeg, at Putin vil få karakteren A+ for intelligens, tilbageholdenhed og effektivitet. Jeg har også mistanke om, at den aktuelle bagvaskelse, dæmonisering og selv 'Hitlerisering' af Putin af mindre intelligente, tilbageholdende og effektive politikere i Vesten i en ikke ringe grad er motiveret af jalousi og personlig forlegenhed.«

William Pfaff, der jævnligt skriver til *International Herald Tribune*, samstemte i kritikken af Obama i en kronik med titlen »Nyt Koldkrigshysteri«^[1], hvor han også citerede Putins tale og Putins offentlige erklæring om, at han »ikke har yderligere krav på Ukraine«. Pfaff stillede Putins ligefremme fremgangsmåde op i kontrast til Obamas, hvem han beskrev som »ude af kontakt med virkeligheden, når han protesterer mod krænkelser af international lov, når hele verden ved, at USA er det land, der ignorerer den mest.«

Paul Pillar: Lær om international lov af Putin

Paul Pillar, en mangeårig, anti-Cheney leder af amerikanske efterretningskredse, nu pensioneret, kommenterede sluttelig den såkaldte Ukraine-krise i to artikler i »*The National Interest*«, som han regelmæssigt skriver for.[2]

Den anden artikel fra 19. marts[3] drejer sig om, hvad amerikanere kan lære af Putins tale den 18. marts til den russiske lovgivende forsamling og andre fremstående personer. Selv om Pillar bagatelliserer visse aspekter af det, Putin sagde, citerer han hele dennes anklage mod USA og venner for deres tilsidesættelse af international lov:

»Vore vestlige partnere, anført af USA, foretrækker ikke at lade sig lede af international lov i deres praktiske politik, men af skydevåbnets lov. De mener, i deres eksklusivitet og exceptionalisme, at de kan bestemme verdens skæbne, og at det kun er dem, der har ret. De handler, som det passer dem: både her og der anvender de magt imod suveræne stater, baseret på princippet, 'Hvis du ikke er med os, er du imod os.' For at få denne aggression til at fremstå som legal, aftvinger de internationale organisationer de nødvendige resolutioner, og hvis dette af en eller anden grund ikke virker, ignorerer de ganske enkelt FN's Sikkerhedsråd og FN generelt.«

Pillar konkluderer, »Dette er den amerikanske exceptionalismes grimme ansigt udadtil. Amerikanere burde ikke have nødig, at Putin skal fortælle os, hvordan det ser ud, men da han nu har gjort det, kan vi lige så godt forsøge at lære noget om det, han siger.«

)

[1]

<http://www.williampfaff.com/modules/news/article.php?storyid=670>

[2] <http://nationalinterest.org/blog/paul-pillar>

[3]

<http://nationalinterest.org/blog/paul-pillar/putins-instructive-speech-10079>

Tyskland: BüSo på valgseddelen til EU-valget

20. marts 2014 – I Tyskland har Schiller Instituttets søsterorganisation, partiet BüSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität), kvalificeret sig til at deltage i valget til Europaparlamentet den 25. maj 2014. Landets valgmyndighed meddelte dette den 14. marts, da man konstaterede, at partiet havde flere end 5100 gyldige støtteunderskrifter til partiets deltagelse fra tyske medborgere. For at deltage må et parti, som endnu ikke er valgt ind i Forbundsagen eller en forbundslands parlament, Landdagen, fremlægge mindst 4000 gyldige støtteunderskrifter. BüSo's formand, Helga Zepp-LaRouche, står øverst på listen med 34 kandidater.

Valgkampagnen vil nu blive ført med følgende hovedpunkter:

- EU's geopolitik, som styres britisk-amerikanske interesser, øger risikoen for en atomkrig. EU's optrapning imod Rusland (som f.eks. i tilfældet med Ukraine) må standses.
- I stedet for et EU-imperium, med en politik med regimeskift i andre lande, må Europa være et Fædrelandenes Europa, der samarbejder med hinanden som selvstændige stater og med andre lande i Eurasien og Afrika for at sikre en varig fred. Hovedredskabet for denne politik er virkeliggørelsen af Den eurasiske Landbro og opbygningen af produktiv industri i Sydeuropa, Mellemøsten og Afrika.
- Det bankerotte transatlantiske finanssystem, og dermed også euroen, må skrottes. Dets ruinerende spekulationsbobler har allerede kostet alt for mange menneskeliv. Der skal omgående indføres en bankopdeling efter Glass/Steagall-princippet, i stedet for Trojkaens nedskæringspolitik og statslige bankredningspakker (bail-out) og bankredninger gennem konfiskering af kundernes bankindeståender (bail-in).
- Etablering af en statslig mekanisme til skabelse af kreditter, der er øremærkede til produktive investeringer i forskning, uddannelse og ny infrastruktur. Lad hvert lands produktive kræfter vokse med et sådant kreditsystem for at skabe fuld beskæftigelse og velstand.
- Miljøpolitikkenes dogmer må afskaffes. Parallelt med kasinoøkonomiens spekulation driver de nationer til ruin og til randen af krig, og de har desuden befolkningsreduktion som deres målsætning.
- Samarbejde med især Eurasiens og Afrikas lande for at virkeliggøre menneskehedens fælles mål (som f.eks. at få ørknerne til at grønnes, overvinde den globale hungersnød, rumteknologi, forsvar mod asteroider samt fusionskraft).
- Indlede en ny æra med et nyt, menneskeligt paradigme gennem

en klassisk videnskabelig og kulturel renæssance, som sætter hvert menneskes skabende evne og alle nationers potentiale i centrum.

BüSo, ligesom Schiller Instituttet i Danmark, EAP i Sverige og andre partier i EU, som vi samarbejder med, arbejder for at afskaffe den gennemkorrumpere institution EU og erstatte den med et nyt samarbejde, baseret på national suverænitet og udvikling. Principperne for denne fælles kampagne for EU-valget i flere lande er formuleret i »De europæiske nationers almene uafhængighedserklæring«, hvor værdigrundlaget og de historiske forbilleder må danne baggrund for, hvad vi i dag må gøre.

Læs, og tilslut dig,

»De europæiske nationers almene uafhængighedserklæring« her:
<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1350>

Læs Schiller Instituttets udførlige 3-punktsprogram for en økonomisk genrejsning i Danmark her:
<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

Følg med i BüSo-valgkampagnen her: <http://bueso.de/>

Argentinas

præsident

illustrerer britisk og vestlig hykleri over Krim og Ukraine

20. marts 2014 – I en tale den 17. marts i Rom efter sit to timer langt møde med Pave Frans, og igen den 18. marts under en fælles pressekonference med den franske præsident Francois Hollande, fordømte Argentinas præsident Christina Fernandez de Kirchner skarpt Storbritanniens, USA's og andre vestlige magters hykleri i deres håndtering af Ukraine og den nylige folkeafstemning på Krim, der faldt ud til fordel for en løsrivelse fra Ukraine.

Der er tale om en groft tilfælde af dobbelte standarder her, sagde hun. Hvordan kan det være, spurgte hun, at briterne og USA siger, at folkeafstemningen på Krim er »forkert«, og dog støttede folkeafstemningen for »selvbestemmelse«, som blev afholdt for et år siden af »Kelper«-beboerne på Islas Malvinas (Falklandsøerne), et territorium, som briterne ulovligt tog fra Argentina i 1833 og stadig holder i dag som en udenlandsk koloni, hvilket således »opdeler« Argentinas egen territoriale integritet?

I erklæringer, der med sikkerhed vil gøre den britiske dronning endnu mere vred, advarede Fernandez om, at, mht. spørgsmålet om Ukraine »er det på tide, at folk bliver klar i hovedet« og »respekterer demokratiets normer.« I Ukraine besluttede folk, at de »foretrak ikke at blive annekteret af EU.« Krisen i Ukraine »burde løses i en atmosfære af politiske forhandlinger og inden for rammerne af fred.« De Malvinske Øer, sagde hun, har altid tilhørt Argentina, lige som Krim »altid har tilhørt Sovjetunionen, indtil det blev givet til Ukraine.« Fernandez sagde, at hun var overbevist om, at folkeafstemningen på Krim faktisk var »en folkeafstemning for selvbestemmelse«, der blev gennemført i overensstemmelse med

FN-charteret.

»Stormagterne godkendte Kelpers-folkeafstemningen, som er ugyldig«, og angreb dernæst Argentina for at fordømme den, sagde den argentinske præsident. »Hvis de nu hævder, at folkeafstemningen på Krim ikke er gyldig, [i et område] blot en kort afstand fra Rusland, så er en folkeafstemning i en udenlandsk koloni mere end 13.000 kilometer væk [fra UK] endnu mere ugyldig.« Respekt for territorial integritet og nationernes suverænitet »bør gælde for alle.« Til forskel fra stormagterne, tilføjede hun, har Argentina været konsekvent ved afstemninger i internationale organisationer mht. spørgsmål i forbindelse med nationers økonomi og selvbestemmelse. I betragtning af den eksisterende dobbeltstandard, sluttede hun, er det tydeligt, at de vestlige magter »ikke kan fortsætte med at blive anset som garanter for global styrelse« eller fred. Deres argumenter »lever ikke op til« nogen som helst strenge analyser.

)

Moskva kræver, Vesten ikke samarbejder med neo-nazister; går frem med Krims integration

20. marts 2014 – Det russiske Udenrigsministerium har udstedt adskillige erklæringer med relation til Ukraine i løbet af de seneste 72 timer. For det meste ignoreret af de internationale medier, reflekterer de de russiske diplomatiske forsøgs understregning af at nedkøle situationen der.

For to dage siden, den 18. marts, talte Udenrigsministeriet igen om højre-ekstremisternes rolle i Ukraine, denne gang med fokus på »deltagelsen af repræsentanter fra ultranationalistiske kræfter i den udøvende grens tjenester, som har gjort krav på magt i Ukraine.« Det bemærkede, at medlemmer eller allierede af Svoboda (tidl. »Social-Nationalist«) partiet nu er vicepremierminister og forsvarsminister i Ukraine. Svobodas program, påpeger det, »byder på et udvalg af anti-demokratiske forholdsregler, inkl. genindførelsen af en 'linje om etnicitet' på ID-dokumenter, fratagelse af statsborgerskab for folk, der har dobbelt statsborgerskab, kriminelle sanktioner for 'anti-ukrainske' handlinger, og 'barske restriktioner for offentlig anvendelse af alle sprog undtagen ukrainsk'.« Svoboda erklærer, at Ukraine bør fortsætte de principper for staten, som blev proklameret (af Stepan Bandera og Organisationen af Ukrainske Nationalister) den 30. juni 1941, som »udtrykte dets ønske om at kæmpe for en 'ny orden' i Europa og verden, side om side med Hitlers Tyskland.« Svoboda ønsker også, at Ukraine skal være en atommagt. Det russiske Udenrigsministerium påpegede også, at det Europæiske Parlament i december 2012 karakteriserede Svoboda som »racistisk, antisemitisk og fremmedfjendsk« og indtrængende opfordrede demokratiske kræfter til ikke at samarbejde med dem.« Intet af dette har imidlertid afskrækket højtplacerede repræsentanter fra USA og EU i at have kontakt med Svoboda, inklusive dets leder, O. Tjagnibok. Det nævner opposition til et sådant samarbejde fra »seriøse stemmer« blandt vestlige politikere og analytikere.

I dag kritiserede det russiske Udenrigsministerium skarpt de vestlige magter for at smide Budapest-memorandaet fra 1994[1] op i ansigtet på Rusland. »Man kunne stille det spørgsmål, hvordan opfordringerne fra EU og USA om sanktioner imod det ukrainske lederskab under urolighederne i Kiev, passer sammen med Budapest-memorandaets garantier« om Ukraines suveræne rettigheder. Det anklager USA og EU for at være meddelagtige i et statskup i Kiev og krænke Ukraines politiske uafhængighed

og suverænitet og Budapest-memorandaet.«

Ligeledes i dag erklærede det russiske Udenrigsministerium sig uenig i det ukrainske Udenrigsministeriums påstand om, at folkeafstemningen på Krim var illegitim, fordi kun »oprindelige« folk har ret til at afholde en folkeafstemning, og russere er angiveligt ikke »oprindelige« folk nogetsteds inden for Ukraines administrative grænser, som det arvede fra Sovjet-perioden.

Rusland går hurtigt frem for at integrere Krim

Ruslands Forfatningsdomstol med hjemsted i St. Petersburg godkendte i dag de dokumenter, i hvilke Rusland har accepteret regionen Krim og byen Sevastopol som en bestanddel i den Russiske Føderation.

På et møde med regeringen om økonomiske spørgsmål fik præsident Vladimir Putin detaljerede rapporter fra transport- og industriministeren om forholdsregler for at integrere Krim. Transportminister Maxim Sokolov gav detaljerede rapporter om infrastruktur-forbindelserne til Krim, inkl. passagerflyforbindelser, syv passagertog med mulighed for at sætte det op til 29 tog i travle perioder, samt tog- og bilfærgen over Kerch-strædet. Han bemærkede, at undersøgelserne af muligheden for et broprojekt over strædet er afsluttet.

Mødet i den russiske regering bekræftede ligeledes, at pensioner for seniorer på Krim nu er funktionsdygtige. Niveauet vil være det dobbelte, i reel værdi, af det niveau, som de modtog inden for Ukraine.

[1] Se Seneste Nyt, 10. febr. 2014: Obama begår klar overtrædelse af Budapest-memorandaet fra 1994 om Ukraine: <http://schillerinstit.tut.dk/drupal/node/1408>

Ruslands Kanal 1 præsenterer indslag med EIR's Jeff Steinberg om finanssammenbruddet bag krisen i Ukraine

16. marts 2014 (LPAC) – Et ti minutters indslag på den russiske Kanal 1's Vremya Nedeli ugentlige nyhedsprogram søndag aften, som omhandlede reaktioner fra hele verden på situationen i Ukraine/Krim, afsluttede deres rapport med følgende kommentarer fra EIR's Jeff Steinberg (oversat fra russisk tilbage til engelsk):

Jeff Steinberg[1]: »Præsident Obama er fuldstændig under

kontrol af Wall Street-bankiererne, så vel som af europæisk, især britisk, storkapital. Banksystemet i Vesteuropa og USA er håbløst bankerot. De har brug for nye områder, som de kan udplyndre. Og hvis man læser den Associeringsaftale, som EU ville påtvinge Ukraine, og som Janukovitj nægtede at underskrive, vil man se, at dette dokument ville have slået dørene op for Vesten til at udplyndre Ukraine.

Men det er et endnu vigtigere mål at få adgang til Eurasiens rigdom. Og hvis det betyder at indlede en åben konflikt, så vil det ikke standse de folk, der kontrollerer Obama. De ønsker at understøtte den vestlige finansverdens sæbeboble. Og Obama går deres ærinder. Dette er ikke i USA's interesse, men det er, hvad Wall Street og London har brug for.«

Herefter sluttede indlægget med de to følgende sætninger: »Den 21. marts vil dørene til udplyndringen af Ukraine måske blive slået op. Arseni Jatsenjuk har erklæret, at, på denne dag vil den politiske del af Associeringsaftalen med EU blive underskrevet.«

Hele det ti minutter lange indslag kan ses på:

<http://www.ltv.ru/news/economic/254248>

Med Jeff Steinberg, der begynder 8:52 (rbd)

[1] Jeffrey Steinberg er mangeårig medarbejder i LaRouche-bevægelsen i USA, og en af redaktørerne på *EIR, Executive*

»Jats« dekreterer, militærfase er nu i kraft, efter mystisk snigskytteaffære i Krim koster ukrainsk soldat livet

19. marts 2014 – I Simferopol, Krims hovedstad, kostede en snigskyttehændelse, hvis nærmere omstændigheder fortsat er uklare, iflg. diverse medierapporter en ukrainsk soldat (rang uvis) og en anden mand (fra Krims frivillige selvforsvarsstyrke) livet. Kort tid efter brugte den illegitime, ukrainske premierminister »Jats« episoden til at erklære en ændring i reglerne for de militære operationer, idet han gav de ukrainske tropper retten til at anvende våben imod de såkaldte russiske aggressorer. Jats sagde, at efter hændelsen i Simferopol, »er det ikke en politisk konflikt. Det er en militærkonflikt.« Jats talte ved et hasteindkaldt regeringsmøde, hvor han sagde, »russiske soldater er begyndt at skyde mod ukrainske soldater, og det er en krigsforbrydelse.«

Snigskytteangrebet i dag skete ved en militærstruktur af en eller anden slags, knap en time efter præsident Putins tale i Kreml, hvori han skarpt takkede for den tilbageholdenhed, som de ukrainske og alle andre soldater har udvist på Krim. Det var to maskerede mænd, der begik udåden; to ikke-mærkede biler var involveret.

Karakteren af dagens angreb minder om de snigskytteangreb og -drab, der fandt sted på Maidan, og som smadrede aftalen fra 21. februar og fremskyndede de kaotiske tilstande for et blodigt, neo-nazistisk kup – en pointe, som omgående blev nævnt af Krims premierminister Aksyonov. Den pludselige og ekstreme optrapning fra Jats-slængets side om at give tilladelse til at »skyde for at dræbe« er i overensstemmelse hermed, samt med den kendsgerning, at de britiske kontrollører af spillet er desperate over, at der indtil videre ikke havde fundet nogen vold sted mellem Rusland og Ukraine.

Krims premierminister Sergei Aksyonov sammenlignede dagens Simferopol-angreb med snigskyttesdrabene på Maidan. Han sagde til Ruslands Kanal 1, »I øjeblikket er to mennesker døde som følge af en provokation, en sabotage. Denne situation tillader mig at slutte, at de samme teknikker, som blev brugt på Maidan, nu bliver brugt (her), for det er mest sandsynligt, at det var én og samme overfaldsmand, som skød mod begge sider – en ukrainsk soldat og en mand fra den Autonome Republik Krims selvforsvarsstyrker blev dræbt.«

Fremmarchen mod NATO/EU- annektering af Ukraine eskalerer

18. marts 2014 – Mens de internationale medier plaprer løs om Ruslands påståede »annektering« af Krim, så er den faktiske, strategiske virkelighed den, at Obama, NATO og EU – alle i regi af Det britiske Imperiums politiske fremstød for en atomkrig – er i færd med at optrappe deres de facto *annektering af Ukraine* og deres ubønhørlige udvidelse af det

ballistiske missilforsvarssystem, som Rusland offentligt har defineret som *casus belli* (grund til krig).

- NATO: Ukraines udenrigsminister Andrii Deshchytsya mødtes med NATO's generalsekretær Anders Fogh Rasmussen mandag, hvor han anmodede om »en forstærket indsats for at opbygge det ukrainske militærs kapacitet, og flere fælles øvelser.« Deshchytsya fik løfte om »forstærkede NATO-bånd til Ukraines politiske og militære lederskab«, iflg. *The Guardian* i dag.
- EU: EU-topmødet førstkommande torsdag og fredag forventes afsluttet med underskrivelsen af den første, politiske del af »Associeringsaftalen« mellem EU og Ukraine – mere korrekt betegnet »Annekteringsaftalen« – netop den aftale, som oprindeligt var med til at udløse den aktuelle krise.
- En officiel, nazistisk militærstyrke internt i Ukraine er i færd med at blive skabt af Victoria Nulands Hemmelige Regering, med etableringen af en »Nationalgarde«, som vil bevæbne og inkorporere Sektor Højre og andre neo-nazister i de officielle, ukrainske militærstyrker – præcis det, som russerne gentagne gange har fordømt i løbet af de seneste 72 timer som en uacceptabel provokation.
- Den amerikanske vicepræsident Joe Biden landede i Polen i dag, hvor han skal mødes med topregeringsfolk fra Polen, Estland, Litauen og Letland. Dagens *Washington Post* rapporterer, at Biden vil »afgive løfte om yderligere sikkerhedsmæssig assistance« til de østeuropæiske lande, inklusive fremadrettet etablering af opstilling af BMD (Ballistic Missile Defense). En unavngiven, højtplaceret regeringseksponent, som rejste sammen med Biden, sagde til *The W-Post*, at »Biden under sine møder ville fortælle de østeuropæiske ledere, at disse missilforsvarsplaner 'fortsætter iht. planerne'.«

Hvis denne medierapport bliver bekræftet, erklærede Lyndon LaRouche i dag[1], er Biden medskyldig i Obamas politiske fremstød for atomkrig.

[1]

marts 19, 2014 – 16:30	LaRouche: Det er ikke et spørgsmål om intern krig i Europa; det er et spørgsmål om en termonuklear Tredje Verdenskrig
---------------------------	---